

ብርሃን ሕሊና ።

ለልዑል መኩንን መስፍን ሐረር
የተሰጠ ገጸ በረከት ።

ከልዑል መኩንን አሸከሮች አንዱ
ከከበደ ሚካኤል ተጸፈ ።

አዲስ አበባ ሐምሌ ፲፬ ቀን ፲፱፻፸፫ ዓ ፆ
በአ. ንጉ ነገ መንግ መርሐ ጥበብ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

ልዑል መኮንን ኃይለ ሥላሴ ።
መስፍን ሐረር ።

ልዑል ሆይ

ይህንን መጽሐፍ ገጸ በረከት አድርጎ ለልዑልነትም ለመስጠት አስቤ የጀመርኩት የዛሬ ስድስት ዓመት ነበረ ። አገራችን የጦር አደጋ ደርሶባት ለልዑልነትም በስደት ምክንያት ወደ አውሮፓ ስለሔደ ጀምረው የነበረውን በልዩ ልዩ ብስጭት ምክንያት ሁለት ዓመት ሙሉ ሳልቀጥል ተወኩት ። በኋላ ግን የኢትዮጵያ ነፃነት ለመመለሱ ያለን ተስፋ አየተረጋገጠ ስለሔደ የጀመርኩትን እንደገና ለመቀጠል ሐሳቤ ተነሣሣ ። ላሁኑ ሰዓት አድርሶኝ ለልዑልነትም ከግርግጭ አባትም መንግሥት ለመመለስ በቅቶ ሐሳቤን ለመፈጸም የፈቀደልኝን ሕያው እግዚአብሔርን እያመሰገንኩ ይህችን ትንሽ መጽሐፍ ለልዑልነትም በረከት አድርጎ አቀርባለሁ ።

መቅደም ።

ገና በልጅነቱ ከትምህርት ቤት ሳለሁ መጽሐፍ ልጽፍ በብዙ እመኝ ነበረ ። ከዚህም ምኞቱ የተነሣ በነበሩ ብሔራዊ የፈረንጅ መጻሕፍት ውስጥ አልፎ አልፎ ደስ የሚያሰኝ ፍሬ ያለው ቃል በገንህ ጊዜ በየብጣሹ ወረቀት ላይ ስጽፍ ከዚህም መካከል የሚበልጠው እየጠፋብኝ የተረፈውን በማርኛ እየገለበጥኩ ከጠራቀኝኩት በኋላ እያንዳንዱን ቃል በግጥም አድርጌ በእርሳስ እየጻፍኩ ለማስተካከልና ግጥሙን ለማሰመር የተቻለኝን ያህል ጅና ጌ ጊዜ እየለወጥሁ ስጽፈው ከዚህ በኋላ ደግሞ እንደገና መልሼ በሐሳቤ ውስጥ ሳይረሱኝ የቆዩትን ቃሎች ስጽፍ ሳጠፋ ሳርም ሳስተካክል በብዙ ጊዜ ይህንን መጽሐፍ ልጨርሰው በቃሁ አንባቢ ግን እውነት ይህ መጽሐፍ ይህንን ያህል የሚያደክም ሆነና ነውወይ ሳይል አይቀርም ይሆናል እርግጥ ነው የመጽሐፉን ጥቅም ትንሽነት ከድካሜ ብዛት ጋራ ከማመዛዘኔ የተነሳ መጽሐፍ ልጽፍ ያለኝን ምኞት ከሐሳቤ ውስጥ ለማስወገድ ብዙ ጊዜ እስከማሰብ ድርሻለሁ ። ነገር ግን ጨርሼም እንዳልተወደደ በሕይወቴ ውስጥ ከሥራ ሰዓት የተረፈኝን ጊዜ በማይረባ ጨዋታና በመባዛን ከማሳለፍ ይልቅ የመጽሐፍ የሚሆን አንዳንድ ቃል እየጻፍኩ የሚጠጋም

ቢሆን ይቀመጣል በይሆን ደግሞ ይቀራል በከንቱ ጊዜ ከማሳለፍ የማይችሉትን ሥራ መሞከር ይሻላል የሚል ሐሳብ እያነሳሳኝ ጥቂት በጥቂት ስጽፍ በኋላም ጥቂቱ ነገር ከመጠራቀሙ የተነሣ ብዙ መሆኑ አይቀርምና አንድ መጽሐፍ ሊሞላ ትንሽ ሲቀረው በየሁ ጊዜ ሐሳቤ እየተበረታታ ተጣጥሬ ሞላሁት ።

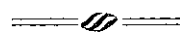
ይህንን መጽሐፍ የጻፉኩት ትምህርት ያላቸው አትዮጵያውያኖቻችና ወደፊት የሚማሩትም ከኛ ከሁኖቹ የበለጠ ከፍ ያለ ትምህርት ለማግኘት የሚችሉት ተከታዮቻችን የሆኑት ወጣቶች ከትምህርት ቤት ሳሉ መመኘት ትምህርታቸውን ከጨረሱ በኋላም መጣጣር የሚገባቸው መጽሐፍ እየጻፉ በራሳቸው ያለውንና ከየመጻሕፍቱ የሚያገኙትንም እውቀት ገልጠው ለሀገራቸው ሰው እንዲያከፍሉት መሆኑን ለማሳሰብና ይህንንም መልካም ሐሳብ በልባቸው ውስጥ በጣም የተነሣሣ ለማድረግ ብቁነው ።

አለዚያማ የተማረና ያልተማረው ሰው በምን ይለያያሉ የተማረውም ያልተማረውም ሁለቱም እኩል ይሞታሉ የተማረው ቋሚ ሆኖ የሚኖር አንድ መታሰቢያ ለመተው መጣጣር ይገባዋል ። ትምህርት ጥቅሙ እየተስፋፋ ሲሄድ ነው እንጂ እውቀት ያላቸው ሰዎች በጽሕፈት እየገለጡ ላልተማረው ከላሰሙት ትምህርታቸው ካንድ ቦታ ላይ ብቻ ታገዶ የቆመውን ወሀ ይመስላል ። ወሀ ጥቅሙ እየፈሰሰ ወርዶ

ወሀ አጥቶ የደረቀውን መሬት ሲያርሰው አይደለምን ?
ካንድ ቦታ ረግቶ ከቆመማ ወሀነቱ ለምን ይጠቀማል ።

በላይኛው መስመር አንደተናገርኩት መቸም አልች
ለው ብሎ ከመተው የማይችሉትን ነገር ለመሥራት መ
ጣጣር ይገባል ሰው ልጅ ሆኖ ሳለ ቆሞ ለመሄድ አይች
ልም ነበር ። ግን መጀመሪያ በአራት አግሩ እየዳኸ ሷላም
ሲወድቅ ሲነሣ እየተንገዳገደ ሲራመድ በቀን ብዛት እየ
ለመደ ትክክል ሊራመድና ሊሄድ ሊርጥም ይችላል ።
መሞከሩንና መጣጣሩን ትቶ ዝም ብሎ ቢቀመጥ ኖሮ
ግን ሽባ ሆኖ በቀረ ነበር ። ሁሉም ነገር እንደዚህ ነው ።
ማናቸውም ነገር ቢሆን ሳይጀመር ከፍጸሜ ለመድረስ አ
ይችልም ። ለመጀመር ደግሞ ማሰብና መጣጣር ያስፈል
ጋል ። ስለዚህ ኢትዮጵያውያኖች የሆኑት ወንድሞቹ ከዚ
ህ በላይ የተናገርኩትን ሁለት ፍሬ ነገሮች ሳይረሱ መጀ
መሪያ ስሕተት መስሎ የሚታያቸውን ነገር ሰፊ እውቀት
የሌለኝ መሆኔን በመመልከት እያሰለፉ ሁለተኛ ትምህር
ት ያላቸው ኢትዮጵያውያኖች በማርኛ ቋንቋ ተጽፈው የሚ
ገኙት መጻሕፍት በጣም ጥቂቶች መሆናቸውን በመመል
ከት ከትምህርት ያገኙትን እውቀት እንዲጸፉ እያሳሰብኩ
ከብዙ ዓመት ድካሜ የተገኘ ፍሬ የሆነውን ይህን መጽ
ሐፍ በትሕትና አቀርብላቸዋለሁ ።

አንድ አምላክ ።

እኔ ነኝ አንድ አምላክ ብሏል እግዚአብሔር
ሁሉን በጥበቤ የማስተዳደር ።
የኃይለኞች ቀጭ የደካሞች ጉልበት
የምእመናን ተስፋ የፍጥረት አብነት ።
እኔ ነኝ አንድ አምላክ ጥበቤ የበዛ
በፍጹም ሥልጣኔ ሁሉን የምገዛ ።
ለሰማይ ለመሬት እኔ ነኝ ንጉሥ
ዓለምን ፈጥረ መልኼ እማፈርስ ።
ክፋትና ተንኮል ዓመጽና ሸር
አይችልም ምን ቢሆን ኮኔ ሊሰወር ።
ሰው ሲሞት ለይቼ ሥጋውን ከነፍሱ
የገደለም ሸሽቶ እንዳይጠፋ ዋሱ ።
እኔ ነኝ ሁል ጊዜ ጠበቃና ዳኛ
ደምን ለመበቀል የነቃሁ ቁራኛ ።
ፍርድ በሚዛኑ ሳያወላውል
ለሁሉ እንደሥራው የሚያከፋፍል ።
የሌለ ያላየ የዘነጋ መስሎ
ፍጹም መቀሠፍት ነው ሲሰለገው ችሎ ።
የረቀቀው ዓመጽ ተረስቶ እንዳይቀር
እኔ ነኝ መዝገቡ የምቆጣጠር ።

ህጎች ደህነት ጤንነት በስታ
 ተደላና መጉላላት መከራ ደስታ ።
 ሰው በያጣ በጨነቅ በቸገር በያገኝ
 ሰብብ ምክንያቱ ለሁሉ እኔ ነኝ ።
 ከአዳም ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጹሚ
 ደግና ክፉውን ጽፌ አጠራቅሜ ።
 ስፈርድም መልኪ ደግሞ እንደማያውቅ
 ምን ሠርተሃል ብዬ ኋላ እምጠይቅ ።
 መልካሙን ሸልሜ ክፉን የምቀጣ
 ሳልታይ ዓይቼ ሳልሂድ የምመጣ ።
 በሰፊው ምሕረቴ በሌለው ወሰን
 ሁል ጊዜ አድናለሁ የለመነኝን ።
 መንግሥቴን ዘርግቼ ባለም በሰማይ
 ጽድቅና ዙንኔ በፍርድ የምለይ ።
 ሳልጀምር ሳልጨርስ በክብራ እምረጋ
 እኔ ነኝ ዘለዓለም አልፋና አሜጋ ።

የ ሰ ወ ሐ ሳ ብ ።

አንድ ቀን ሐሳቤን ተከትሎ ስኬድ
 ብዙ ጓደኞቼን አገኘሁ እመንገድ ።

እሩቅ አገር ያሉት አስቀድመው መጡ
 ቀጥሎም የሞቱት ከጠፉበት ወጡ ።
 ትክክል ተያይተን ተገናኝተን ደህና
 ሁሉም አጠገቤ ተሰበሰቡና ።
 ጥቂት ሳይለወጥ ወዝና መልካቸው
 ሳይከሱ ሳይጠቁሩ ጥንት እንደማያቸው ።
 ሰላምታ ሰጥተውኝ ሁሉም አንድነት
 እየተነጋገርን ስንጨዋወት ።
 በፍጹም አባክኖ ሐሳቤ አታሉኝ
 እውነት ይኸ ሁሉ የሆነ መስሎኝ ።
 ልቤ ተሸብሮ እየሳቀ ጥርፌ
 በጣም ደስ ብሏት ስትጫወት ነፍሴ ።
 ፈዘ የነበረው መንፈሴ ሲነቃ
 ቤት ንብረታቸውን አየና ሲያበቃ ።
 ትክ ብሎ አስተውሎ በመለከታቸው
 ተርገበገበና መላ ቁመናቸው
 እየተጣደፉ በፈጣጠናቸው ።
 ተፈትም ተኋላ ተቀኝም ተግራ
 እየጠፉ ሔዱ በተራ በተራ ።
 በዚህ የተነሣ ደንቆኝ እጅግ አርጎ
 ጭራሹን ለማየት ይላል ሺክቶር ሂጎ ።

ንትነት ደህነት ጤንነት በሽታ
 ተደላና መጉላላት መከራ ደስታ ።
 ሰው ቢያጣ ቢጨነቅ ቢቸገር ቢያገኝ
 ሰብብ ምክንያቱ ለሁሉ እኔ ነኝ ።
 ከአዳም ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ
 ደግና ክፉውን ጽሬ አጠራቅሜ ።
 ስፈርድም መልሼ ደግሞ እንደማያውቅ
 ምን ሠርተሃል ብዬ ኋላ እምጠይቅ ።
 መልካሙን ሸልሜ ክፉን የምቀጣ
 ሳልታይ ዓይቴ ሳልሄድ የምመጣ ።
 በሰፊው ምሕረቴ በሌለው ወሰን
 ሁል ጊዜ አድናለሁ የለመነኝን ።
 መንግሥቱን ዘርግቼ ባለም በሰማይ
 ጽድቅና ዙንኔ በፍርድ የምለይ ።
 ሳልጀምር ሳልጨርስ በክብራ እምረጋ
 እኔ ነኝ ዘለዓለም አልፋና አሜጋ ።

የ ሰ ወ ሐ ሳ ብ ።

አንድ ቀን ሐሳቤን ተከትሎ ስኼድ
 ብዙ ጓደኞቼን አገኘሁ እመንገድ ።

እሩቅ አገር ያሉት አስቀድመው መጡ
 ቀጥሎም የሞቱት ከጠፉበት ወጡ ።
 ትክክል ተያይተን ተገናኝተን ደሀና
 ሁሉም አጠገቤ ተሰበሰቡና ።
 ጥቂት ሳይለወጥ ወዝና መልካቸው
 ሳይሰኩ ሳይጠቁሩ ጥንት እንደማያቸው ።
 ሰላምታ ሰጥተውኝ ሁሉም አንድነት
 እየተነጋገርን ስንጨዋወት ።
 በፍጹም አባክና ሐሳቤ አታሎኝ
 እውነት ይኸ ሁሉ የሆነ መስሎኝ ።
 ልቤ ተሸብሮ እየሳቀ ጥርሴ
 በጣም ደስ ብሏት ስትጫወት ነፍሴ ።
 ፈዘ የነበረው መንፈሴ ሲነቃ
 ቤት ንብረታቸውን አየና ሲያበቃ ።
 ትክ ብሎ አስተውሎ ቢመለከታቸው
 ተርገበገበና መላ ቁመናቸው
 እየተጣደፉ በፈጣጠናቸው ።
 ተፈትም ተኋላ ተቀኝም ተግራ
 እየጠፉ ሔዱ በተራ በተራ ።
 በዚህ የተነሣ ደንቆኝ እጅግ አርጎ
 ጭራሹን ለማየት ይላል ሺክቶር ሂጎ ።

ገዘን የወረረው ገብቶኝ ብስጭት
 ተገብቼለና ልቤ በጸጸት ።
 ተነሣ መንፈሴ ገብቶ ሊመረምር
 ከቶ ምን እንደሆነ የሰው ሐሳብ ምሥጢር ።
 አይቶና ተረድቶ ሊነግረኝ ውሥጡን
 አሸዋ ወይ ድንጋይ ጭቃም እንደሆነ ።
 ከውሥጡ ያለውን ነገር ለማወቅ
 ካሳብ ባሕር ገብቶ መንፈሴ ሊጠልቅ ።
 እጅግ የሚያስቸግር አገኘው ሁከት
 በዚያም በዚህ ቢዘር በየኪደበት
 የሚያገኘው ሁሉ ባይን የማያዩት
 ስም የሌለው ነገር በእጅ የማይነኩት ።
 በጣም የረቀቀ ባለብዙ መልክ
 ዓይነቱ ተነግሮ የማይተረክ ።
 መንገዱን ሰውሮ የሚያንከራትት
 ትርጓሜ የሌለው ነገር ሆነበት ።
 አንዱን መንገድ ትቶ ለመፈለግ ሌላ
 ወደ ውሥጡ ዘልቆ ሲሔድ እያሰላ
 በጣም ጠልቆ ኖሮ ጮኸና በኋላ ።
 የሆነውን እንጂ ሲያቃስት ደንግጦ
 ሮጦ መጣና ፈርቶ ተንቀጥቆጦ
 አይለምደኝም አለኝ ክፋኛ ተናውጦ ።

እሱስ ለካ ዘልቆ የሐሳብን ሥራ
 ፈልጎ ለማግኘት ጓጉቶ ሲንጠራራ
 ተገናኝቶ ኖራዋል ከማያልቀው ጋራ ።

ዓ ለ ም ና ጊ ዜ ።
 — // —

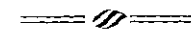
እኔማ አቶ ጊዜ ከጥንትም ጀምሮ
 ለዓለም ታዛቢ ሆኜ በመኖሪ ።
 እጅግ በረዘመው በራቀው መንገዴ
 ጥኩቱ በፍጥነት ሳልፍ እንደልማዴ ።
 ከቶ አይቀርምና ዓይቶ መመልከት
 ትልቅ ግቢ ዓይቼ ባለብዙ ቤት ።
 ከደጅ ሲተራመስ ሰው ከቤት ተርፎ
 ይመስል ነበረ ንብ ያለበት ቀፎ ።
 ያጥሮቹ አሠራር የግቢውም መድመቅ
 የቤቶቹ አበዛዝ በጣም የሚደነቅ ።
 እንደዚህ ግቢውን ሠርቶ እያሳመረ
 ማን ይሆን አልኩና ከዚህ የሰፈረ ።
 ደንቆኝ ስመለከት በጣም ተገርሜ
 ሰው አገኘሁና አልኩት በል ወንድሜ ።

የዚህ የውጥ ግቢ ባለቤቱ ማነው
 ያበት ያያቱ ርስት ያንድ ከበርቲ ነው።
 ርስቱም ዘለዓለም አለ ሳይነክ
 ብሎ መለሰልኝ ኮርቶ እየተመከ።
 ብዙ ትውልድ አልፎ ለትውልድ ደርሼ
 ደግሞ በዚያው መንገድ መጣሁ ተመልሼ።
 ከዚያ ካጥር ግቢ ከዚያ ሁሉ ቤት
 ከቆመቱ መርዘም ከጉኑ ስፋት
 አንድ ድንጋይ እንኳን ጠፍቶ ምልክት።
 ያ ያየሁት ሁሉ እንዳልነበር ሆኖ
 ከግቢው በታ ላይ ዓየሁ ትልቅ መስኖ።
 የለመለመበት አንድ ትልቅ ጨፌ
 እየተመለከትኩ ልሔድ ስል አልፌ።
 ከንድ ትልቅ ዛፍ ስር ተጠግቶ ጥላ
 አንድ አረኛ አገኘሁ ከብቶች ሣር ሲያበላ።
 እንደዚህ ያለ ሣር የበቀለበት
 ከመቼ ወዲህ ነው ብዬ ጠየቅሁት።
 እሱም ቁጭ እንዳለ ቀና ብሎ አይቶኝ
 ዘለዓለም ለከብቶች ግጦሽ የሚገኝ
 ከዚህ ከመስኖ ነው ሲል መለሰልኝ።
 ብዙ ትውልድ አልፎ ለትውልድ ደርሼ
 ደግሞ በዚያው መንገድ መጣሁ ተመልሼ።

መስኖውም ጠፋና ጨፌነቱ ቀርቶ
 ከመስኩ በታ ላይ ከተማ ተሠርቶ።
 የቤቱ መበርከት የመንገዱ ማማር
 የከተማው ጥዳት የግንቡም አሠራር።
 የሕዝቡ አበዛዝ የገበያው መድመቅ
 ታይቶ እማይጠገብ እጅግ የሚደነቅ።
 ያማረች ከተማ የጥበብ መዝገብ
 ጠንቶ የቆመበት አዋጅና ደምብ።
 ውበቷን አድንቄ ስመለከታት
 ዕድሜው የጠና ሰው አግኝቼ ድንገት
 መች ነው የተሠራች ብዬ ጠየቅሁት።
 እሱም መለሰልኝ በጣቱ አመልክቶ
 ይች ትልቅ ከተማ ከጥንትም አንሥቶ
 መልኳ እየታደሰ ውበቷ እያበራ
 ይኖራል ዘለዓለም ሥልጣኒ እንደኮራ።
 ብዙ ትውልድ አልፎ ለትውልድ ደርሼ
 ደግሞ በዚያው መንገድ መጣሁ ተመልሼ።
 ከዚያች ከከተማ ጠፍቶ ምልክት
 ዓየሁ ከዚያ በታ ጫካ በቅሎበት።
 ሲተራመሱበት ጅብ ነበር አንበሳ
 በያይነቱም አውሬ አዕዋፍ እንሰሳ።

ሁሉም በየቋንቋው ድምጡን አያሰማ
 ለጫካው ሲሰጡት የሚያስፈራ ግርማ ።
 የዛፉም አበዛዝ ያውሬው መበርከት
 እጅግ አስደናቂ ሆኖ አገኘሁት ።
 ደኑን ተመልክቼ ስሌድ አያየሁ
 ያገር ሰው የሆነ ድንገት አገኘሁ ።
 ዛፍ እንጨቱ በቅሎ ጫካው የደመቀው
 ከመቼ ወዲህ ነው ብዬ ብጠይቀው ።
 ትክ ብሎ አያየ ጫካ ጫካውን
 እንዲህ መለሰልኝ አሱም ተራውን ።
 ይህን መጠየቅህ እንግዳ ነህ ለከ
 ጥድ የሚበቅልበት ግራርና ወርከ
 ጥንቱንም ደን ነው የዘለዓለም ጫካ
 አንዱ ሥፍራ ሲለቅ አንዱ እየተተካ
 ሁሉም ርስቲ ነች እያለ ሲመክ ።
 እየተታለልን ሳናስበው እኛ
 ዓለም ሰፈር ሆና ሕዝቡ መንገደኛ ።
 ትውልድ ፈሳሽ ወህ መሬቷም ጅረት
 መሆኑን ዘንግቶ ይህ ሁሉ ፍጥረት ።
 ስትመለከቱት በሰልፍ ተገዘ
 ሁሉም በየተራው ያልፋል ተያይዞ ።

የ ሰ ወ ፊ ድ ል ።

ኃይለኛው በላልጋ የኢትዮጵያ ንጉሥ
 የመቀደላው ዳኛ አፄ ቴዎድሮስ ።
 ከጥንት ጀምሮ ከድኅነታቸው
 እጅግ ብዙ ጊዜ ያገለገላቸው
 በጣም የሚወዱት ሎሌ ነበራቸው ።
 እሱም በጣም አዝና እየተመረረ
 እንዲህ ሲል አንድ ቀን ቀርቦ ተናገረ ።
 አግዜር ያሳይዎት ግርማዊ ጃንሆይ
 ችግራን ላመልክት ጉዳቱን ላሳይ ።
 እኔ አሸከርዎ የጥንቱ የጣቱ
 ይኸው ብዙ ዘመን ስለኛ በከንቱ ።
 ስንቱ ኋላ መጥቶ ማዕረግ ሲያገኝ
 ምነው እኔ ብቻ ቀን አይሞላልኝ ።
 እንዲንሰ ለንጉሥ ላንዳንዱ ሻለቃ
 ስንት ሰው ነው አድሮ ለማዕረግ የበቃ ።
 በታማኝነቱ እንደዚህ ጠንቼ
 ግርማዊነትዎን ስኖር ተጠግቼ
 እንዴት እኔ ብቻ ልቅር ተረስቼ ።
 ፍርድ አስተካከዩ የብይኑ ጌታ
 እያዘኑ ሰምተው ይህን አቤቱታ ።

በምሥጢር ጠሩና አንድ የልፍኝ አሽከር
 ባንዱ ብር ሞልቶ ባንደኛው አፈር ።
 በመልኩ በጉኑ የሚመሰሰል
 እንዲያመጣ አዘዙት ሁለት አገልግል ።
 ከዚህም በኋላ ሎሌያቸውን ጠርተው
 ሁለቱን አገልግል እፊታቸው አርገው
 መርጠህ ከሁለቱ እንደምትፈልገው ።
 አንደኛውን ውሰድ ብለው አዘዙት
 ሎሌው አስተያይቶ ባይኑ መዝኖት ።
 መርጦ ወሰደና አንዱን አገልግል
 ከውሥጡ ያለውን ፈትቶ ቢያስተውል ።
 አፈሩን ስላየ በጣም ተሳቀቀ
 ምቀኛውም ዕጣው መሆኑን አወቀ ።
 ንጉሡም መልሰው እንደዚህ አሉት
 ጥንቱን ሲፈጠሩ ፊት ካልታደሉት ።
 ክብርና ማዕረግን ሰው ቢያስብ ቢመኝ
 አልም ነው ተረት ነው መቼም አይገኝ ።
 ያርባ ቀን እድልህ ሆኗልና ግራ
 ልሥራልህ ብል አንኳን የቸርነት ሥራ ።
 ከተሰጠህ ዕጣ አያልፍም ሚዛኑ
 ስለዚህ ይቅርብህ በኔ ላይ ማዘኑ ።

አዲ ተዎድሮስ ደህና መርምረዋል
 ስለሰው ልጅ ዕጣ መልካም ተናግረዋል ።
 ረጅሙን ማሳጠር አጭሩን ማሳደግ
 ጥቁሩን ሰው ማቅላት ቀዩን ጥቁር ማድረግ ።
 ብልሆች ጠቢባን አልተቻላቸውም
 ዕድልም እንዲህ ነው መደኃኒት የለውም ።
 የሰው ልጅ ሞኝ ነው ከሥሩን ይመኛል
 ዕጣው ያልሰጠውን እንደምን ያገኛል ።

የ ሰ ወ ጠ ባ ይ ።

አንድ ቀን እግዚአብሔር አራዊትን ሁሉ
 ተሰብስቦ ብሎ አዘዘ በቃሉ
 በእስትንፋስ ተፈጥሮ ቆሞ እሚንቀሳቀስ
 ካንበሳ ጀምሮ እስከ ትንኝ ድረስ ።
 ከሩቅ በታ ሳይቀር ሁሉም እየሮጡ
 ቃሉን ለመፈጸም ተሰብስበው መጡ ።
 ሁሉም ቀረቡና አንድ እንኳን ሳይቀር
 ተከማችተው ሳሉ ከዙፋኑ ስር ።
 አስቀድመህ አንተ እስኪ ወደዚህ ና
 ብሎ እግዚአብሔር በፊት ዝንጀሮን ጠራና ።

እነዚህን ሁሉ ዓይተህ ንገረኝ
 መልካቸው ከመልክህ በልጦብህ ቢገኝ ።
 ንገረኝ ሳትፈራ ገልጦህ የልብህን
 አድሳሎ አለው የጉደለብህን
 ዝንጀሮ መለሰ አቤቱ ጌታዬ
 ፊትና ደረቴ እጅና ጭራዬ
 ውብ ሆኖ ተወርቷል ምን ጉደለ ብዬ ።
 ምኔ አስቀየመና ምኑን ልለምን
 እንደቀሩት ሁሉ እግር የለኝምን ።
 ይልቅ አቶ ጅብን ብታድሰው ምነው
 አፋ በጣም ሰፊ እግሩም አንካሳ ነው
 ቀርቦ ቢጠይቁት ጅብም ተጠራና
 ምን ጉደለኝ አለ መልኬ ሁሉ ደህና ።
 ይልቅ እንደገና ዘሆን ተመልሶ
 እጅግ መልካም ነበር ቢፈጠር ታድሶ ።
 ይገባል እግዚአብሔር ሐሳቤን ቢቀበል
 ከጆሮው አንስቶ ጭራው ላይ መቀጠል ።
 ዘሆንም ሲጠራ ሁሉም እየሳቁ
 አድሰኝ ይለዋል ብለው ሲጠብቁ ።
 ዘሆን ግን መለሰ መልኬን ሁሉ ደህና
 አድርጉ ለወራኝ ይገባል ምሥጋና ።

እኔስ እስከ ዛሬ በመልኬ አፈጣጠር
 አላየሁበትም የሚያስከፋ ነገር ።
 መታደስ የሚያሻት አሣ ነባሪ አለኝ
 መልካና ቅርጥ አጥታ የተደባለበለኝ
 ዘለግለም መሳቂያ ሆና ከምትቀር
 እሷ እውነት ያሻታል መልሶ መፈጠር ።
 እቧና ሌሎቹ ሁሉም ቢጠየቁ
 አንዱ በንዱ ሲያሾፍ እየተሳሳቁ
 ይህ ነገር ጉደለኝ መልኬ በዚህ ከፋ
 አድሰህ ፍጠረኝ ብሎ የሚል ጠፋ
 እግዚአብሔርም ዓይቶ በመካከላቸው
 ነውሩን የሚናገር እንደሌለባቸው
 በሉ ሐ.ዱ ብሎ አስናቦታቸው ።
 ይህ በውሬ ምሳሌ የተወራው ተረት
 መልካም ማስረጃ ነው ለሰዎች ከንቱነት ።
 እንደገና ዝንጀሮ ሳላስቀረው ውጭ
 እስኪ ነውሩትንን ልናገር ገልጭ ።
 ስንመለከተው ተመልሶ ለኛ
 እጅግ ያለመጠን ያስቃል ክፋኛ
 ደግ ሰው ጨዋ ሰው የሚሉ አማርኛ ።
 ትንሽ ቀላል ኢምንት ደካማ ወራዳ
 ከንቱ ፍሬ ቢሰኝ አመለ ገዳዳ ።

ክፉ አይደለንም ወይ ሰዎች ስንበል ?
 አዎን ነኝ ብሎ በጊዜ ያንቀው ይመስል
 ብቻ አንደበታችን ይገደረደራል
 አውቆም እንደ ዲዳ በገም ይዘጋል ።
 ግን ቀጣሪው በዕውር ዕውሩ በሽባ
 ሽባውም በበራ በራ በተብታብ ።
 ተብታብው በኩሩ ከሩው በቆማጣ
 ቆማጣው በመልቲ መልቲ በገጣጣ ።
 ገጣጣውም በቢስ በሊስ በቀናተኛ
 አንዱ በንዱ ሲያሾፍ እርስ በርሳችን እኛ ።
 ለመሳቁ ጊዜ ደስ ደስ ይለናል
 የተዘጋውም አፍ ይከፈትልናል ።
 ተግባሩ የማይቀጣው ሰው የሚሉ ጉድ
 ምን ጊዜም አይተወው ይህንን ልማድ ።
 ብዙ ትውልድ አልፎ ይምጣ አዲስ ዘመን
 ሰዎች አንቀጣም ዘለዓለም ያው ነን ።
 አንዳይመሳሰል በመልክ ሰው ሁሉ
 የተሠራበትም ልዩ ነው አመሉ ።
 መልክና አመሉንም አስተውለን ብናይ
 አሌ የማንለው ሐቅ አይደለም ወይ
 ፍጹም ሰው ላይገኝ በዚች ዓለም ላይ ።

ይኸ ሁሉ ፍጥረት ምድርን ያለበሰው
 ደግሞ ይበል ጨዋ ጥሩም ይሁን ሊቅ ሰው ።
 በጠቅላላው ሆኖ አንደኛውም ሳይቀር
 ሰው ሁሉ ጉድሎ ተደርጎ ሲፈጠር
 አንዱ በንዱ መሳቅ መች ይገባ ነበር ።

የ ግ ፈ ጥ ች ፍ ር ድ ።
 — 0 —

በራዊት መካከል በሽታ ተነሥቶ
 ሁሉም ሲጨነቁ ሕመምተኛው በዝቶ ።
 ሳይበሉ ሳይጠጡ ብዙ ቀን ሆኗቸው
 ሲወድቁ ሲነሡ ሕመም ተጭኗቸው ።
 ከሁሉም ኃይለኛው አንበሳ እንዲህ ሲል
 ጮኸ ተናገረ ቆሞ መካከል ።
 ታሪኩ እንደሚለን ጥንትም የግዜር ቁጣ
 ተልክ ለቆጣት ባለም ላይ ሲመጣ ።
 ዕጣ በመጣጣል ወይም በነዛዜ
 ዓመጽ የሠራው ሰው በተገኘ ጊዜ ።
 ፍርዱን ተቀብሎ በመጸ ሲቀጣ
 ካለም ላይ ይጠፋል የወረደው ቁጣ ።

ስለዚህ አሁንም በኛ ላይ መቅደፍት
 እግዚር አላመጣም ያላንዳች ብልሐት።
 ከመከከላችን ክፉ ዓመጽ የሠራ
 አይጠፋም እንፈልግ እናደርግ ምርመራ።
 ክፉ ሥራችንን አንድ እንኳን ሳይቀር
 ከራሴ ጀምሮ ሁሉን ልናገር።
 ሁል ጊዜ ሲርብኝ የምበላው ሰጣ
 በጉን ከነረኛው ጠብቄ ሲመጣ
 ሥጋውን በልቼ ደሙን የምጠጣ።
 እንዲያ ሲጨነቁ የጨከንኩባቸው
 አይቀርም ይደርሳል ከእግዚር ፊት ደማቸው።
 ይኸ ሁሉ ግፍ ነው መቅደፍት የሚያመጣ
 ምንም ቅር አይለኝ በፍርድ ብቀጣ።
 ግን እናንተም ደግሞ ሰትዋሹ ሰትፈሩ
 ያጠፋችሁትን እስኪ ተናገሩ።
 ቀበሮ መለሰች እንደዚህ ስትል
 እርስዎ የሠሩትን ተመልካች ሲያስተውል።
 በጉን ከነረኛው ተርበው ቢበሉ
 ኃጢአቱስ የት አለ ምንድነው በደሉ።
 ይልቅስ ተርበው እርስዎ ሲበሏቸው
 ለበጉም ለረኛው ትልቅ ነው ክብራቸው።

ከሆንና ነብር ጅብና አውራሪስ
 ቀጥለው በተራ ያጠፋችን ነፍስ።
 ያፈሰሱትን ደም አንድም ሳይደብቁ
 ይህን አጥፍተናል ብለው አስታወቁ።
 ግን ካደባባዩ የነበሩት ሁሉ
 ፈርተው በትክክል መፍረድ ስላልቻሉ
 ጥፋታችሁ በጣም ቀላል ነው እያሉ።
 እንኳንስ ሊቀጡ ምንም ሳይወቅሷቸው
 የሚያስቀጣ አይደለም ብለው ገደም አሏቸው።
 ከሁሉም በኋላ አሁያ መጣች
 እሷም ተናዘዘች እንዲህ እያለች።
 አንድ ቀን ተጭኜ ደክሞኝ ስንገላታ
 ጌታዬ ሲነዳኝ በዱላ እየመታ
 ግጦሽ ሣር ዓይቼ ቢርብኝ ጎረብኩ
 ያውም አንድ አፍ እንጂ ሌላም አልደገምኩ።
 ሣሩ የሌላ ሰው መሆኑን አውቃለሁ
 ግን ስይጣን ገፋፍቶኝ መስረቄ አጥፍቻለሁ።
 ይህንን ሲሰሙ ሁሉም አንድነት
 የስድብ የርግግን የቁጣ መዓት
 እያከታተሉ አወረዱበት።

ቀበሮም ተነሥታ ያላንዳች ምሕረት
አንቺ አመዳም አርጉም አከከም ፍጥረት ።

ለከ ባንቺ ጠስ ነው ይህንን በሽታ
በሁላችንም ላይ ያመጣብን ጌታ ።

እንዴት ብትጠግቢ የሰው ሣር በላሽ
ሞት ነው ሌላም አይደል ላንቺ ቀጣትሽ ።

ብላ በሁሉም ስም ስትጨርስ ተናግራ
ፍርዱም በዚህ ቆመ አለቀ ምርመራ ።

ከዚያ የነበሩት የምድር አራዊት
አዎን አዎን ብለው ይገባታል ሞት
ምስኪኒን አህያ ተከፋፈላት ።

እውን የሷ ዓመጽ ነው የፈጣሪን ቁጣ ።

በራዊት ሁሉ ላይ ጉትቶ ያመጣ ።

ከተናዘዙትስ ከራዊቶች ውሥጥ

የሷ ዓመጽ ኖሯል ወይ በእውነት የሚበልጥ ።

ያም ሆነ ያም ሆነ መቸም አልዳነች

ስለሁሉም ኃጢአት አህያ ሞተች ።

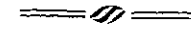
አነሆ ባለም ላይ በዳኝነት ሥራ

ጉባዔ ተደርጎ ሲፈጸም ምርመራ ።

ይህን የመሰለ ብይን ይሠራል

ደህም በመካከል ጠፍቶ ያቀራል ።

አባት ፤ ልጅ ፤ አህያ ።

አንድ የባላገር ሰው ገንዘብ ቸግሮት
አህያውን ሊሸጥ ተነሥቶ በጧት ።

አህያውም ሲሔድ እገባያ ድረስ
ደክሞት እንዳይከሳ ዋጋ እንዳይቀንስ ።

አራት እግሩን አሥሮ በደሀና ቀላድ
ወንድ ልጁን ጠርቶ አለው እንሂድ ።

ልጅና አባት ሆነው አህያን ሁለቱ
ተሸክመው ሔዱ እየተጫወቱ ።

ገና መጀመሪያ አንድ ሰው ሲያያቸው
ስለተገረመ በዚህ በሥራቸው ።

ደንቆት እንደዚህ ሲል ጮኸ ተናገረ
ሳይሠራ እስከሁን ባለም ላይ የቀረ

ከሌላው ጉድ ሁሉ ይህ ብቻ ነበረ ።
ዛሬስ ብሎ ብሎ ሥራ በያጣ ደግሞ

አህያን በጫንቃው ሰው ተሸክሞ ።
ይንቀረፈፍ ጀመር ይኸው ባገራችን

እንዲህ ያለ ታሪክ አልሰማም ጆሮዎችን ።
ይልቅስ ሌላ ሰው አይደ ይኸን ጉድ

አህያውም ይውረድ በእግሩ ይራመድ ።
እያለ በማሸፍ ስለላቀባቸው

የተገባ ምክር ስለመሰላቸው
አባትና ልጅ አህያውን ፈትተው

ይነዱት ጀመረ እንደ ደንብ ገብተው
 ከትከሻ አውርደው እንንዳህ ቢሉት
 ከዕረፍት ወደ ድካም ስለሆነበት ።
 አህያው ለግሞ መቆም ስላመጣ
 ልጅየው ተናዶ ከህያው ላይ ወጣ ።
 ከዚያም እየመታው በደህና ጉመድ
 ይጓዙ ጀመረ በባቡር መንገድ
 አንድ ሽማግሌ ራስ መላጣ
 ይህን ነገር ዓይቶ እንዲህ ሲል ተቆጣ
 መቸም የዛሬ ልጅ ለምንም አይረባ
 በፍጹም ጠያፍ ነው ጭራሽ ያልተገባ ።
 አባት በእግሩ ሲሔድ ልጅየው በከብት
 ምነው እንዲህ ነወይ ሲከበር አባት ።
 ብሎ በልጁ ላይ ተግሣጽ ቢናገር
 መልስም አልመለሰ ሳይከራከር ።
 ደንግጦ ልጅየው ወረደና ቶሎ
 አባት ተቀምጦ ልጁ ተከትሎ ።
 ጥቂት አልፍ ብለው ቀልቀለት ሲወርዱ
 ሶስት ሴቶች ሆነው አንድነት ሲሔዱ ።
 አንዷ ተናገረች እንደዚህ ስትል
 ልጁን አስከትሎ አሽከር ይመስል ።

ደልቶት ከህያ ላይ ይህ የተቀመጠው
 ሲሆን ቢወርድለት ወይ ቢያፈናጥጠው ።
 ቢለወጥ ነው እንጂ ጊዜና ዘመኑ
 አባት በልጁ ላይ እንዲህ መጨከኑ ።
 አባትየው ሰምቶ ይህንን ስትል
 ነውር መስሎ ታየው ልጁን ግስከተል ።
 ደስ ይበላት ብሎ ጠርቶ አፈናጠጠው
 አባትና ልጁ አንድነት ተቀምጠው ።
 ጥቂት እንደሔዱ አንዱ ደግሞ ዓይቷቸው
 እሱም እየሰቀ እንደዚህ አላቸው ።
 አሁን ይህ አህያ እገበያ ድረስ
 እውነት ይችላል ወይ ሳይሞት ለመድረስ ።
 እንደዚህ ሆናችሁ ገበያ የምትወጡ
 ምናልባት ይሆናል ቆዳውን ልትሸጡ ።
 አሁንም ይሻላል ብትወርዱለት
 አህያችሁ ደክሞ መንገድ እንዳይሞት ።
 ሰምተው እንዳልሰማ አልፈው እንዳይሔዱ
 አባትና ልጁ ሁለቱም ወረዱ ።
 አህያው ሌጣውን እነሱም በእግራቸው
 ይጓዙ ጀመረ ወደ ገበያቸው ።

ይህ አልበቃ ብሎ ጥቂት አልፎ ሲሉ ሰዎች ሳቁባቸው እንደዚህ አያሉ ።

ሌጣ አህያ ነድተው ፊት እያስቀደሙ የማናቸው ጅሎች በእግር የሚደክሙ ።

ሌጣ አህያ ነድቶ በእግር መኳተን ትልቅ ከብትነት ነው አህያ መሆን ።

አባት ይህን ጊዜ መለሰ እንዲህ ሲል በጣሙን ሲያንሰኝ ነው አህያ መበል ።

ባለማወቃችን በጣም ተቃለን ሁሉን ደስ ማሰኘት የሚቻል መስሎን ።

ሰው በሰቀ ቀጥር እውነት መስሎን ጉድ ይህ ሁሉ ጉዳይ ይህ ሁሉ መንገድ ።

ዘለቅነው እስከዚህ ስንወጣ ስንወርድ ። ከእንግዲህ ወዲያ ግን ይጥላም ይቀበል ።

በቃኝ የሰው ነገር ሰምቶ መከተል እንሆ እንደዚህ ነው የዚህ ዓለም ጣጣ ማናቸውም ነገር ተቃንቶ ቢዋጣ

ሰው በሰው ነገር የሚለው ላያጣ ። የሁሉን ቃል ሰምቶ እንዴት ይዘለቃል ሰው ለራሱ ጥቅም ያሰበው ይበቃል ።

ደግነትና ክፋት ።
— 0 —

አንድ ሰው ነበረ ቀንነትን ወዳድ ለሁሉ ማዘንን አድርጎ እንደልማድ ።

ይኖር የነበረ ነቅቶ እንደ ዘበኛ ደግ ሥራ ለመሥራት ልቡናው ሳይተኛ ።

አንድ ቀን ማለዳ ተንሥቶ ሲሔድ እባብ ወድቆ አገኘ ከማህል መንገድ ።

አመዳይ ጥሎበት ውርጭ አቆራምዶት አሥራ አምስት ደቂቃ የቀረው ሊሞት ሰውየውም አገኘ ይህን በማየት

ከመሬት አንሥቶ በጁ ጨብጦት ። ከቤቱ አገባና በድኑን እባብ ዘርግቶ አስቀመጠው ምድጅ አጠገብ ።

አሳት እያሞቀ ጥቂት እንዳቆየው እጥፍ ዘርጋ እያለ ሲንቀሳቀስ ዓየው ሰውነቱ ሞቆ ሕይወት ሲሰማው

ተንኮልና ቁጣ አንድነት ሆነው ። የተረጥሮው ክፋት በሐሳቡ መጥቶ የሚነክሰው ሲሻ መላሱን አውጥቶ ።

ሞቶ የነበረው ያ በድን እሬሳ ያዳነውን ሊነድፍ ራሱን አነሣ ።

ሰውየውም ዓይቱ ይህን አኳኋን
 በሠራው ደግነት አዘነ በውን
 ምንም ክፋት ለሱ ገንዘቡ ባይሆን ።
 ደጉን ክፋ አድራጊ የተገባ ቁጣ
 እንደ አሳት ተፋጅቶ በልቡ ላይ መጣ ።
 መጥረቢያ አነሣና አባቡን ቢለው
 ከራት ላይ ቆይቶ በጣጥሶ ጣለው ።
 ሰው ደግ ሲውልለት እባብ አየከዳ
 በደግ አድራጊው ላይ መርዘን አሰናዳ ።
 ክፋም ሰው እንደዚህ የክፋቱ ክፋት
 ደግ የዋለለትን ያስባል ለማጥፋት ።
 ተንከሉም በሰበው መንገድ መሔድ ትቶ
 የገዛ ጥፋቱን ያመጣል ጉትቶ ።

ምሥጢርና ወራ ።
 ————
 ————

ምሥጢር አጫውተዋት ምን ቢሏት አደራ
 ጠብቃ የምትኖር ለሰው ስታወራ ።
 ባለም ላይ ምንም ሴት አትገኝም ከቶ
 ብለው በጨዋታ ሲናገሩ ስምቶ ።
 አስቦ ሊረዳ እውነትነቱን
 አንዱ ሰው ራሉን ሚስቱን ሊፈትን ።

ማታ መብራት ጠፍቶ ሁለቱም ተኝተው
 ምንው ሆይን ወጋኝ አንጀቱን ጉተተው ።
 የነካኝን እንጃ እባክሽ ተነሺ
 እስኪ መብራት አብሪ ልብሰሽን ልበሺ ።
 አለና በልየው ሚስቱን አስነሣት
 እሷም ቶሎ ለብሰ ስታነድ አሳት ።
 አንቺ ልጅ ጉድ በዩ ዛሬ እኔ ጉድ ሆንኩ
 ልክ የዶሮ መሳይ እንቁላል ወለድኩ ።
 አለና እውነትም የዶሮ አሚመስል
 ሰጣት ለሚስቲቱ ትኩስ እንቁላል ።
 እሷም በጣም ገርሻት እያገላበጠች
 ካየችው በኋላ ወስዳ አስቀመጠች ።
 በልየው ለሚስቱ እንደዚህ አላት
 ይህ ነገር እንግዲህ እንዲያው ምናልባት ።
 ሰው ቢሰማውና አገር ቢያወራው
 ለኔም ሆነ ላንቺ ትልቅ ነውር ነው ።
 ለሰሚው መሰቂያ መሆኔን እወቁ
 ለማንም አታውሪ በጣም ተጠንቀቁ
 ሚስቲቱ መለሰች ምኑን ያወሩታል
 መልካም ወራ ቢሆን እርግጥ ያዋደታል ።
 ይኸ ለራሱ ጉድ ታይቶ ያልታወቀ
 እንዲያው ይቅር እንጂ እንደተደበቀ ።

ይህን ተባብለው ሁለቱም ተስማምተው
 ከተኙ በኋላ መብራቱን አጥፍተው
 ሴቲቱ ነገሩን ብትመለከተው
 ይበልጥ የሚያስደንቅ ሆነና አገኘችው
 እንዳትጠራጠር ባይኑቀ ነው ያየችው ።
 እንዴት ወጣ እንቁላል ከወንዱ ሆድ ውስጥ
 ይኸ ነገር ገርጫት ስትቀበጠበጥ
 እንቅልፍ ባይኑቀ ሳይዘር ስትገላበጥ ።
 እንዳይነጋ የለም ነጋና ማለዳ
 ወሀም የለኝ ብላ ተነሣች ልትቀዳ ።
 በንስራ ያለውን አፍሳ ከውጭ
 ጉረቤቱቀን ጠርታ ሔደች ወደ ምንጭ ።
 ሁለቱም ሲሔዱ መንገድ ለመንገድ
 ስሜ አቴ ልንገርሽ አንድ ትልቅ ጉድ ።
 ትላንትና ማታ ታሞ የኔ ባል
 አምጦ ወለደ ሁለት እንቁላል ።
 እንዲህ ያለውን ጉድ ለማንም መናገር
 ምንም ቢሆን ከቶ አይገባም ነበር ።
 ነገር ግን በኔ ዘንድ ምንስ ቢከብደኝ
 ላንች የምደብቀው ምን ምስጢር አለኝ ።
 ያገር ሕዝብ ይህን ጉድ ሰምቶ እንዳያወራ
 ለማንም ሰው ቢሆን አትንገሪ አደራ

ብላ እየመለሰች አስጠንቅቃ ነገራ
 ምላ ተገዝታ ያቺም ላታወራ ።
 ይህን ተባብለው ተለያይተው ሔዱ
 ያቺም በተራቀ እጅግ ደንቋት ጉዳ ።
 በሆዷ ልትይዘው አልችሉ ስላለች
 አንዷ ወዳጇቸ ዘንድ ተነስታ ሔደች ።
 ትላንትና ማታ የወዳጇ ባል
 ወለደ አለቻት አሥር እንቁላል ።
 ያቺም በወገኑቀ ላንዱቀ ነገረች
 ሃያና ሰላሳ ስማንያ እያለች
 አንዱቀ ላንዱቀ ነገራ እየጨመረች ።
 ቍጥሩም ከወሬው ጋር እየበዛ ሔደ
 አቶ እከሌ መቶ እንቁላል ወለደ ።
 ተብሎ ማታውን ወሬው በመንደር
 ተነዘ ይባላል ባንድ ቀን ጀምበር ።
 አትበቃም ሲባል ለምስጢር አደራ
 ምንም ይኸ ተረት በሌት ስም ቢወራ ።
 ለመቅለል እንደሆነ ምስጢር ለማውራቱ
 የወንዶቹ መላስ ይባላል ከሌቱ ።
 ልብ ስልቱ ነው ምስጢር የሞሉበት
 ማሰሪያው መላስ ነው የተቋጠረበት ።
 ጠብቀው ካልያዙት የዘነጉ ለታ
 ይረሳል ምስጢር ማሰሪያው ሲራታ ።

በዓመጽ የመጣ ገንዘብ ።

እንደ ሀብታም ነጋዴ ሲጓዝ አግኝተው
 ሦስት ሌቦች ሆነው ወርቁን ቀምተው ።
 እሱንም አርደውት ከጉድባ ጣሉት
 ሁለቱ አንደኛውን እንደዚህ አሉት ።
 ገንዘብም አገኘን እንግዲህ ሔደህ
 ከከተማ ምግብ በብዙ ገዝተህ ።
 ሳትውል ሳታደር ይዘህ በቶሎና
 ጦም ውለን ጦም ካደርን ብዙ ቀን ነውና ።
 እሱም አሺ ብሎ ተነሥቶ ሲሔድ
 እንዲህ ሲል አሰበ መንገድ ለመንገድ ።
 አብረውኝ ባይኖሩ እኒህ ጓደኞቼ
 ወርቁን ለኔ ብቻ ወስጄ አስቀርቼ ።
 እኩብር ነበረ አሁን ግን ለሦስት
 ሰንከፍለው ይሆናል ድርሻችን ጥቂት ።
 አስቦ ለብቻው ወርቁን ለመውሰድ
 ዘዴ በመፈለግ ሲያወጣ ሲያወርድ ።
 መርዝ ፈለገና ከሚበሉት ውሥጥ
 ጫምር ወሰደ ለነዚያ ሊሰጥ ።
 እነዚያም በገድ ወገን እንደዚህ አሰቡ
 ወርቁስ ብንሸጠው ብዙ ነው ሂሳቡ ።

ብቻ ምን ይሆናል ያ የኛ ጓደኛ
 ተከፋይ የሆነ አለብን ሦስተኛ ።
 ግን ለሁለታችን ብቻ ብናስቀረው
 የሚያንሰን አይደለም ድርሻችን በቂ ነው ።
 ተግክረው ሲመጣ በጨይቤ አርደውት
 እሱንም ከጉድባ ገደለው ጨመሩት ።
 ተርበዋልና ቶሎ እንደቸከሉ
 ምግቡን አሰናድተው ምሳቸውን በሉ ።
 ጥቂት እንደቆዩ ሐመም ተሰማቸው
 መርዙም ተሰራጭቶ በሰውነታቸው
 ወዲያው ሁለቱንም እዚያው ገደላቸው ።
 ከነከረጠቱ ወርቁ እንደታሰረ
 በለቤት የሌለው ገንዘብ ሆኖ ቀረ ።
 በመሥራት ነው እንጂ ላብን በመጥረግ
 በመስረቅ በመንጠቅ የለም መበልጠግ ።
 ቀጥረው ብዙ ነው ግፍ ሠርተው በከንቱ
 በመጽ የሰው ገንዘብ ሰብስበው ሲከቱ
 ደም እያነቃቸው ሳይበሉት የሞቱ ።

የሀብት ትዕቢት።

ብዙ ብርና አህል በጭነት የያዙ
 ሁለት አጋሰሶች አንድነት ሲጓዙ።
 ብሩን የተጫነው ጓደኛውን አለው
 እንዴት አንተን ከኔ አኩል አስተካክለው።
 አብረን እየነዱን አኩል እንሒድ
 እኔ ተኩብሬ በጣም ብወደድ።
 አደራ ሰጥተውኝ ብር ጭነውኛል
 ካንተ ግን ያነሰ ምን ፍጡር ይገኛል።
 እነሱም አውቀውት መሆንህን ታናሽ
 አድርገውህ ቀሩ አህል አመላላሽ።
 መራመድህ ቀርቶ አኩል ከኔ ጋራ
 መሥራት ይገባሃል የሥልጣኔ ሥራ።
 ይልቅ ያልተቀጣ ባለጌ አትምሰል
 ወደ ኋላ ቀርተህ እኔን ተኩተል።
 እያለ በንቀት ሲናገር ትዕቢት
 ሁለት ሌቦች ወጥተው ካደራጡበት።
 አህሉን ተወና ብሩን ሲፈልጉ
 በዱላ ደብድበው በጨቤ እየወጉ።
 ብር የተጫነውን አጋሰስ ገድለው
 ወሰዱት ይባላል ብሩን ተካፍለው።

አስተውለህ አንባቢ መሆኑን ትምህርት
 የዚህን የተረት ምሥጢር ተመልከት።
 ከብሬያለሁ ብሎ ሰውም እንዳይከራ
 በገንዘብም እንዲህ አለበት መከራ።

የክፋት ትጋብ ያነት።

አንድ ከሰል ሻጭ ልብስ አጣቢን አለው
 ለቤት ኪራይ ብለህ ገንዘብ የምትከፍለው።
 ቀሪ እንዲሆንልህ አብረህ ከኔ ጋራ
 ኪራይ ሳትከፍል ተቀምጠህ ብትሠራ።
 ቤቱም ይበቃናል አብረን እንኑር
 ልብስ አጣቢው ሰምቶ ይህንን ምክር።
 ለኔ በማሰብህ እግዚር ይስጥልኝ
 ግን የማይጠቀሙኝ ነው የማይስማማኝ።
 ታጥቦ ታጥቦ ጭቃ የሚባለው ተረት
 እንደሚደርስብኝ አስበህ ተመልከት።
 እኔ የማጥበው ልብስ ካንተ ከሰል ጋራ
 ይቆሽሽ የለም ወይ አብረን ስንሠራ።
 ከሰል ለንጭ ልብስ ነውና ጠላት
 የማይሆን ሐሳብ ነው ሲል መለስለት።

ከሰል ለነጭ ልብስ እንዲሆነው አጥፊ
ከክፉም የዋለ ክፋትን አትራፊ ።
ከመሆን አይደንም ምን ቢጠነቀቅ
አመል ሳይበላሽ ጠርቶ እንዲጠበቅ
ከመጥፎ ጓደኛ ይገባል መራቅ ።

ሁለት ወንድማማቾች ።

ያንድ እናት ያንድ አባት ሁለት ልጆች
ታላቅና ታናሽ ወንድማማቾች ።
አባታቸው ሞቶ ቀርሱን ሲከፈሉ
ሁለቱ አንድ አህያ ደረሰቸው አሉ ።
ታናሽ ደህ ነበር ታላቁ ግን ጌታ
እንዳይቀርባቸው የሁለቱም ፈንታ ።
ታናሹ እንሽጥ ቢል ታላቁ እንረድ
በዚህ ተጣሉና ሔዱ ወደ ፍርድ ።
የሁለቱን ሐሳብ ዳኛ ተመልክቶ
የታላቁን ተንኮል መርምሮ ተረድቶ
መሸገገት ቢያቅተው ሁለቱን አስግምቶ ።
ታላቁ እምቢ ብሎ እንረደው ከለ
የሚከለክለው ምንም ነገር የለ ።

አለና ባጭሩ ብይኑን ሰጣቸው
አህያውም ታርዶ ተከፍሎ ድርሻቸው ።
ሀብታሙ ድርሻውን ሰጠ ለውሾቹ
ከዚያ ቀን ጀምሮ ወንድማማቾቹ ።
በጠብ ተለያይተው ተቀያይመው ቀሩ
ከባታቸው ርስት ተከፍለው ሲኖሩ ።
ሀብታሙ ታላላቅ አደራሾች ሠርቶ
ታናሹም ለብቻው ከንድ ጎጆ ገብቶ ።
ቂም ይዘ በሆዳ ወንድሙን ለጎዳ
ብድሩን ሊመልስ አንድ ቀን ማለዳ ።
ከቤቱ ተነሥቶ ዛሬ ይኸውና
ጎጆዬን ማቃጠል ፈልጌያለሁና ።
ከዳራሾችህ ላይ አሳቱ እንዳይደርስ
ቶሎ ዘዴ ፈልግ ኋላ እንዳታለቅስ ።
አለና ነገረው ለታላቅ ወንድሙ
የወንድሙ ቤቶች ይህንን ሲሰሙ ።
ሁሉም ተሸበሩ ወንድሙም ተናዶ
ባንተ ጎጆ ሰቡብ ቤቴ ለምን ነዶ ።
የጎጆህን ዋጋ ሂሳብን ሰጥቼ
አስቀራለሁ እንጂ በገንዘብ ገዝቼ ።
ቢለው ታናሽየው ምነው ምን ቢያቀብጥ
ዓይኔ እያየ ላንተ ቤቴን የምሸጥ ።

ማን ይከለክላል ባደርግ እንዳሳቤ
 አቃጥለዋለሁ በገዛ ገንዘቤ ።
 በዚህ ተጣሉና ወደ ዳኛ ወጥተው
 ዳኛውም ኃይና ማስታረቅ ቢያቅተው ።
 ወደ ከተነሣ ቤቱን ለማቃጠል
 እንዴት ይቻላል አኛ ለመከልከል ።
 ብሎ ለታናሹ ስለበየነለት
 አሳት ከጉጆው ላይ ወስዶ ለከሰበት ።
 እሳቱንም ነፋስ እያስተላለፈው
 ከዚያ ሁሉ አዳራሽ አንድ እንኳን ሳይተርፈው ።
 ባዶ ሜዳ ቀረ ሁሉን አቃጥሎት
 በኋላም ታናሹ ድርሻውን መሬት
 ሁዳድ አረሰና አተር ዘራበት
 የወንድሙ ልጆች አተሩ ሲሸት ።
 እንቡጡን ፈልፍለው ሲበሉ ያዛቸው
 የበሉትን አተር አሁን አምጡ አላቸው
 ወንድምየው ደርሶ እከፍላለሁ በለው
 ለምንድነው እኔ ዋጋ እምከፈለው ።
 ቢፈልጉ ቀደው ከሆዳቸው ያውጡ
 የበሉትን አተር አሁን ከላመጡ ።
 አለቅም አለና ልጆቼን ያዛቸው
 ወንድማማቾቹ እንደልማዳቸው ።

ፍርድ ይለዩን ብለው ደግሞ በዘሀ ነገር
 ተጣልተው ለሙግት ሔዱ ወደ ወንበር ።
 ያመጣበት ዳኛ ነገሩን አስተውሎ
 ታናሹን ተክሰህ ተገላገል ብሎ ።
 ታናሹ እምቢ ብሎ ኃይል ቃል ቢያመጣ
 እንግዲህ አተሩን ከሆዳቸው ያውጣ ።
 ምን ግድረግ ይቻላል አለና ፈረዶ
 የወንድሙን ልጆች ሆድ እየቀደደ
 ታናሹየው ወንድም አተሩን ወሰደ ።

ሲሰማግ ነው እንጂ የሰው ልጅ ከራቱ
 መፈቀር ከሌለ ብዙ ነው ጉዳቱ ።
 ታላቅ በጌትነት በገንዘብ ኮርቶ
 ወንድሙን ሊገዳ በጥጋብ ተነሥቶ
 አሀያን ባያርደው ታናሽ ተቆጥቶ ።
 ብድሩን ሊመልስ ወንድሙን ሊቀጣ
 ይህን ሁሉጉዳት ኋላ በላመጣ ።
 አብሪትና ክፋት የሚያመጡት ዕዳ
 አያልቅም ይባላል ቢቀዳ ቢቀዳ ።
 ብትንቀት እንኳን ቁሙን በትፈሩ
 ስዎች በማንም ላይ ክፋ ሥራ አትሥሩ ።

ጥበብ።

ያዲን ትንሽ ፍጥረት ንብን ተመልከቱ
 አታሳልፈውም ጊዜዎን በከንቱ።
 ትመላለሳለች ገደል ሳትል ሜዳ
 አበባ ልትቀስም ወሀ ልትቀዳ።
 ከደከመችና ከሠራች በኋላ
 ተመጋቢ ሁሉ ማረን እንዲበላ።
 ጉንዳንን አስተውሉት ገበያተኛ መስሎ
 ሁሉም በገድ መንገድ ሲሄድ ተከታትሎ።
 እሱም ይዋትታል ዳገት ሳይል ሜዳ
 ለክረምት የሚሆን ስንቁን ሲያሰናዳ።
 ዎፍም ትደክማለች ታያለች መከራ
 ልጆቿን ልትቀልብ ጉጆ ልትሠራ።
 ማንኛውም ቢሆን ጥበብ የተበለ
 ሳይደክሙ የሚገኝ ምንም ነገር የለ።
 ጊዜው ተላላፊ የማይመለስ
 መሆኑን አያወቅን ሳንንቀሳቀስ
 እንዴት ሰዎች እኛ ከንስሳ እንነስ።
 ተነሡ እባካችሁ ስለዚህ ድክሙ
 ሊቃውንት በመጽሐፍ የሚሉትን ስሙ።

ትጉ ሥሩ ልፉ ለሥልጣኔ አስቡ
 ጥበብን ፈለጉ መጽሐፍን አንብቡ።
 መጽሐፍን አንብቡ ከሁሉም ይልቅ
 ቢቀዳ ቢቀዳ ጥቅሙ የማያልቅ።
 መጽሐፍ ፀሐይ ሆኖ ሁሉንም እውቀት
 አብርቶ ያሳያል ለሚፈልጉት።
 መጽሐፍ ዓይናችሁ ነው የልብ ሙብራት
 ደግና ክፍውን የምትለዩበት።
 መጽሐፍ ቃል ኪዳን ነው ሁሉን የሚያለማ።
 ሰውን የሚያፋቅር ሕዝብን የሚያስማማ።
 በመጽሐፍ ትርጉም ነው በቃሉ ምሥጢር
 ነፍሳችን ራሷን የምትመረምር።
 ይገባል ስለዚህ ለማግኘት ጥበብ
 በያይነቱ ሰጥቶ መጽሐፉን ለሕዝብ
 ትርጉሙን ማጠጣት ቃሉን መመገብ።

ሰውና ታሪክ።

ንጉሥም አዋቂም ጉበዝም አርበኛ
 ሀብታምም ነጋዴም የሕዝቦችም ዳኛ።

ሁሉም ዓለው ሙያ በተቻለው ጉልበት
 ክብሩን ለማጋነን ብዙ ዘር ለማግኘት ።
 ስሙ ለዘላለም በዓለም እንዲጠራ
 ይኖራል ሲደክም ሲጣጣር ሲሠራ ።
 ሞትም በበኩሉ የጭካኔው ብዛት
 በሰው ላይ የሚሻው ሕይወቱን ለማጥፋት ።
 ነፍሱን ለመነጠል ሥጋውን ለመቀበር
 ብቻ ሲሆን ኖሮ እንዴት መልካም ነበር ።
 ሞት ግን በሰው ልጅ ላይ አጁን ሲዘረጋ
 ከዚህ የበለጠ ያመጣል አደጋ ።
 ተስማምቶ የሚኖር ወገን አሳጥቶ
 ስምን የሚያስከብር ምትክ ልጅ ነሥቶ
 በቀሪው ገንዘብ ላይ ጠላት አሥነሥቶ ።
 ንብረቱ ፈራርሶ ከብቱ እየባከነ
 ገንዘቡም ወገኑም እየተበተነ ።
 መታሰቢያ ሆኖ የሚተላለፍ
 ሰው ከሠራው ሥራ ምንም እንዳይተርፍ ።
 ቋሚ ሆኖ እንዳይኖር ዘርም ሆነ ዝና
 ሁሉንም አንድነት ያደርገዋል መና ።
 ስለዚህ የሰው ልጅ ሞትን ለማሸነፍ
 መታሰቢያ እሚሆን ጥቂት ነገር ሊያተርፍ ።
 ዕድሜውን ይፈጃል ሲጥር ሲታገል
 ሲለፋ ሲዋትት ድካም ሲቀበል ።

የሰው ልጅ ያስባል በገንዘብ በክብር
 መታሰቢያ አድርጎ ስሙን ለማኖር
 ሞት ግን ይጣጣራል ተረስቶ እንዲቀር ።
 ግዴታውን ተመልክቶ ይህን ጠብ ሲያስተውል
 ሁሉ ጊዜ አሸናፊ ሞት ሲሆን ያያል ።
 እንሆ ስለዚህ ብዙ ልጅ በመውለድ
 ገንዘብ ለመሰብሰብ በመውጣት በመውረድ ።
 እስከ ብዙ ትውልድ የሚተላለፍ
 ብዙ ወገንና መልካም ስም ማትረፍ ።
 በደንቆሮ ሐሳብ የሚቻል መስሏቸው
 የታሪክን ባሕርይ በለማወቃቸው
 መታሰቢያ እሚሆን ለመፈጠራቸው
 ታሪካዊ ሥራ አንድ እንኳን ሳይሠሩ
 ስንት ሕዝቦች ናቸው ተረስተው የቀሩ ።
 ታሪክ ለማቋቋም ስምን ለመታከል
 ሰው በልደትና በሞት መካከል ።
 ምን ሥራ ለመሥራት እንደሚገባው
 መርምረው ተረድተው በውነት አስበው
 የሚደክሙ ሰዎች አምላክ የቀባቸው
 እንደ አልማዝ እንደ ዕንቁ በጣም ጥቂት ናቸው ።

ሕይወት አንቅልፍ ነቶ ።

ዓለም ዓለም ሲሉኝ ስምሽ ደስ ያሰኛል
 ግን ከንቺ የከፋ ምን ነገር ይገኛል ።
 ሕግሽ ጠግግ ነው ዘመንሽ ጠቋራ
 ክብርሽ ልክሰክሰ ነው ደስታሽ መራራ ።
 ስንቱ ተታለለ አንቺን የሚመኝ
 እውነትሽ ሐሰትሽ በውል አይገኝ ።
 ቃልሽ ወላዋይ ነው ግዝትሽ ይከዳል
 ብይንሽ ዕውር ነው ፍቅርሽም ይጎዳል ።
 እኔን የሚገርመኝ አወይ አንቺ ዓለም
 ይኸ ሁሉ ሲሆን የሚጠላሽ የለም ።
 ያላንዳች ምክንያት በማሽም አይበጅ
 ሥራሽን ገልጬ ልናገረው እንቺ ።
 የዳኛ ቀማኛ የሥረኛ ንጹሕ
 የመኳንንት ቁል የደሀ ብልህ ።
 ያዋቁ ገልጃኝ የሞኝ ብልሐተኛ
 ያረመኔ መልካም የቄሰ አመጸኛ ።
 የችግረኛ ችር የሀብታም ንፋግ
 የወዳጅ ከሐዲ የበላንጣ ደግ ።
 መኖሩን አስተውለን በዚህ ዓለም ላይ
 ጠልቀን ስናስበው መርምረን ስናይ ።

በጣም የሚያስቸግር ምሥጢር አለበት
 ብልህ ሰው ይራባል ደንቆሮው ተርፎት
 ሠራተኛም አጥቶ በችግር ሲሞት
 ሰነፍ ይጨፍራል ገንዘብ አስክሮት ።
 መጻፍን አንብቦ ይህንን ሲያስተውል
 ያልሠራ እንዳይበላ የሚለውን ቃል
 እያየ ከመሰቀ ማነው ዝም የሚል ።
 አንዳንዱ ሰው ደግሞ ገንዘብ ካለኝ ብሎ
 በበታቾቹ ላይ ግፍ ሲሠራ ውሎ ።
 ደስ ብሎት ይገባል ማታ ወደ ቤቱ
 ብዙ ደሀ ደግሞ ገንዘብ በማጣቱ ።
 ግፉን ተቀብሎ በደበበይ ፊት
 አልቀሶ ይቀራል አጥቶ ዳኝነት ።
 ነገሩን ከጥንት እንደሚነገር
 ዳኝነት የቆመው ለደሆች ነበር ።
 ከዚህ ሁሉ ደግሞ በጣም የሚብስ
 የሰው ልጅ ሲወለድ ገና ሲጸነስ ።
 አንዱ ልዑል ሆኖ አንደኛው በላልጋ
 አንዱ ሀብታም ሆኖ አንዱ በለጠጋ ።
 አንዱ ደሀ ሆኖ አንዱ ችግረኛ
 አንዱ ዕውር ሆኖ አንዱ በሽተኛ ።
 የበላይ የበታች ሆኖ ይወለዳል
 አንደኛው ሲጠቀም አንደኛው ይጎዳል ።

ከመወለድ በፊት መበላለጣቸው
 በምግባራቸው ነው ወይስ በሥራቸው ::
 አንደኛው ሲታደል አንዱ ያልታደለ
 ያ ምን መልካም ሠርቶ ይኸስ ምን በደለ ::
 ደግሞ ስንቱ ዋሽቶ ቀላምዶ ይከብራል
 ስንቱ በውነት መንገድ ሥራውን ይሠራል
 እውነት በመውደዱም ተንቆ ይኖራል ::
 ይህን ሁሉ ከየን በለም ላይ ሲሠራ
 እኛም እንዲህ እንበል ከፈላስፋው ጋራ ::
 ይች ዓለም አልጋ ነች ዕድሜ እንቅልፍ ናት
 ደስታም አልም ነው ግዘንም ቀገራት
 ከአንቅልፍ ጋር አልፎ ይህ ሁሉ ስሕተት
 ተገልጦ ሊታየው የዓለም ከንቱነት
 ከአንቅልፍ ይነቃል ሰው የሞተለት ::

በልና ሚስት ::

በተክሊል ተጋብተው ቁርበጡ የሚኖሩ
 አንድ ሊቅ ሰውና አንዲት ሴት ነበሩ ::
 ከተጋቡ ወዲያው አንድ ዓመት ሳይሆን
 ጡብና ጭቅጭቅ የሌለው መጠን ::
 እየተነሣሣ በመከከላቸው
 ሁሉ ቀን ጧት ማታ ስላበሳጩቸው ::

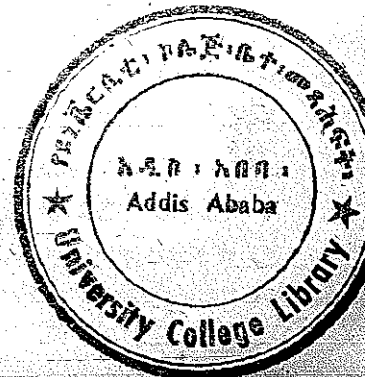
ምንም ቢቻቻሉ እንደዚህ ሊዘልቁ
 የማይችሉት ነገር መሆኑን አወቁ ::
 የቁርባኑም ነገር ስለከበዳቸው
 የመፋታት ሐሳብ ግራ ሆነባቸው ::
 ሽማግሌ ዘመድ ቁስም በነገሩ
 ብልሐት ሲሹለት በብዙ መከሩ ::
 በልና ሚስቱም ተክሊል ላይፈርሱ
 በቁስ ተማምለው ተስማምተው ጨረሱ ::
 አብረውም ሳይኖሩ ተክሊሉን ለማክበር
 የሚችሉበትን ብልሐት ይሹ ጀመር ::
 በኋላም ጤታቸው ለየብቻ ሆኖ
 አኳኋራቸውም በደንብ ተወስኖ ::
 ጋብቻውም ሳይፈርስ ጤቱን ግን ለይተው
 እንዳይለያዩ ሁለቱም ተስማምተው ::
 በዚህ ሐሳብ ረግተው ይኖሩ ጀመር
 ለመጫወትና ለመነጋገር ::
 በፈለጉ ጊዜ አይችሉም ሁለቱ
 ከኩል ሰዓት በላይ አብረው ሊጫወቱ ::
 ጥቂት እንደቆዩ ይመጣል ጠባቸው
 ወይ እሱ ወይ እሷ ከሁለት አንዳቸው
 ተነሥተው ካልሄዱ አይበርድም ጥላቸው ::
 ይልቁንም እሱ ጭቅጭቁን ትቶ
 ገና ጡብ ሲነሣ ይሄዳል ተነሥቶ ::

እንደዚህ ተቀምጠው ለየ-ብቻቸው
 ሁለቱም ረግተው በተከለላቸው
 ብዙ ጊዜ ኖሩ በየቤታቸው ።
 በግህል በልዩው ታመመ ድንገት
 በሽታውም ፈጥኖ ስለጠናበት ።
 ሚስቱቱ ተጠርታ ስትደርስ እበር
 ባሏን አገኘችው ሊሞት ሲያጣጥር ።
 ክፉኛ ደንግጣ አያዘነች ገብታ
 ወደ አልጋው አጠገብ ቆመች ተጠግታ ።
 ከመሞቱ በፊት ቀና ብሎ አይቷት
 ይኸውልሽ እህቴ ተመልከች አላት ።
 እንደዚህ ነውና ጥንቱን የለመድነው
 አንቺ ስትመጭ እኔ መሔዴ ነው ።

አንበሳና ጦጣ ።

አንድ ቀን ተጣልተው አንበሳና ጦጣ
 እጅግ ናቅሽኝ ብሎ አንበሳ ተቆጣ ።
 እጅግ አለመጠን ጥጋብ አብዝተኛል
 ላታመልጧ መሸሽ ምን ያደርግልኛል ።
 ጥርሱን እያሳዩ ጥፍሩን እያወጣ
 ነይ ወዲህ እያለ ፈለገ ሊቀጣ ።

ጠጢትም ተናዳ ከመሬት ሳትወርድ
 ከወርካ ላይ ሆና ስትንጉራደድ ።
 እንደግደችል አውቃ ከዛፍ ላይ መውጣት
 እንዴት ትችላለህ እኔን ለመቀጣት ።
 ላንተ የሚገዙ ተኩላና ሰስ ናቸው
 ብትፈልግ ሄደህ እነሱን ቅጣቸው ።
 አትችልም በኔ እንዲህ መንቀባረር
 እያለች በድፍረት ትናገረው ጀመር ።
 ጠብቂኝ አለና ጌታው አቶ አንበሳ
 ፎክሮ አየዛተ ሄደና አያገሳ ።
 ሲጨልም ጠብቆ አድፍጦ ሊይዛት
 ከምታደርበት ውሥጥ ተቀምጦ ጠበቃት ።
 ነገሩን አስታውሳ እያሰላሰለች
 ጠጢትም ሲጨልም ወደ ቤቱዋ ሔደች
 ከቤቱዋም አጠገብ ትልቅ ዛፍ ላይ ቆማ
 ቤቴ ቤቴ ብላ ጠራችው ደጋግማ ።
 አግኝቶት ይሆናል አንድ ክፉ ነገር
 ዱር ቤቴ ስለው አቤት ይለኝ ነበር ።
 ለተንኮል መሆኑን ሳያስብ ጨርሶ
 አቤት ብሎ ራሽ አንበሳው መልሶ
 ይህን ጊዜ ጠጢት የልቧን አድርሳ
 ስታውቀው ከቤቷ መግባቱን አንበሳ
 እደርበት ብላው ሔደች ተመልሳ ።

ከትልቅ ኃይልና ከብዙ ጉልበት
ምንም ትንሽ ቢሆን ይበልጣል ብልሐት ።

እውቀትና ክፋት ።

ብዙ ሰዎች አሉ ባህርያቸው የከፋ
አዋቂዎች ተብለው ስማቸው የጠፋ ።
በእውቀት ተመስግኖቹ በጣም የተማሩ
ጥበብና እውቀትን የተመራመሩ ።
ግን በሕይወታቸው ባለም ላይ ሲኖሩ
ብዙ መጥፎ ሥራ በሰው እየሠሩ
ተስድበው ተጠልተው ተነቀው የቀሩ ።
የነዚህን ሰዎች ምግባር በማየት
መማር መመራመር መጣጣር ለእውቀት ።
ለምንም አይጠቅም ከንቱ ነው አያሉ
ብዙ ሰዎች ደግሞ ስሕተት ያስባሉ ።
ግን በጣም መርምረው ቢመለከቱት
ቶሎ ይረዱታል መሆኑን ስሕተት ።
በመድፍ በሽጉጥ በጦር በጠመንጃ
ለስሕተትነቱም እነሆ ማስረጃ ።
ጠበንጃና ሽጉጥ ሌላም ጦር መሣሪያ
ይጠቅማል በማለት ሠሩት መጀመሪያ ።

ኋላ ግን ተገኘ አባቱ ልጁን
ልጅም ወላጆቹን ሰውም ወዳጁን ።
ሕዝቦችን ባለም ላይ አርስ በራሳቸው
በቁጣና በጠብ ሲያገዳድላቸው ።
ደግሞ ባንድ በኩል ጠላት ለመግፋት
አዋጅ ለማስፈጸም ድንበር ለማስፋት ።
ለመንግሥቶች በጣም ስላገለገለ
ጦር መሣሪያ መሥራት ይቅር መቻ ተባለ ።
እንደዚሁም ደግሞ ብናመዛዝነው
እውቀትም ለመንፈስ የጦር መሣሪያ ነው ።
አስቦ በልቡ የሚጠቅመውን
ሰው እንደ ወደደ ክፉንም ደጉን
ለመሥራት ይችላል የራሱን ።
ሰው ስለተማረ ስላለው እውቀት
ሊታገድ አይችልም ክፉ ከመሥራት ።
ሕሊናው መዝና ግብሩን ካልወሰነው
እውቀት ሠራተኛ አዛዥ ጠባይ ነው ።

አይ ጥና ድ መ ት ።

አንድ ትልቅ ድመት አይጠች በልቶ በልቶ
ጠግቦ ከጣራ ላይ አንቅልፍ ተኝቶ ።

አንዲት አይጥ መጥታ ልጆቹን በልተህ
 አንተ ደስ ብሎሃል ጠግባህ ተኝተህ ።
 እኔ ምስኪኒቷ ጉልበት ስላጣሁ
 ልጆቹን አጥቼ አልቀሼ ቀረሁ ።
 ደግሞ እንደ ደጉቹ አርፈህ የምትተኛ
 እንቅልፍ የተሠራው ለጨካኝ ደመኛ
 አንተን ለመሰለ ለክፉ ዓመጸኛ ።
 መቼ ሆነና ነው ብላ እያለቀሰች
 ስትናገር ሰምታ ዘመዷ የሆነች ።
 ቀርባ እህቴ ሆይ አንቺም አንዲት አይጥ
 ድምጥሽን አጥፍተሽ እንደመቀመጥ ።
 የተናገርኸውን አሁን ቢሰማሽ
 ትቀሪ ነበረ አንቺም ተበልተሽ ።
 እኛም እንዳንጠፋ ሞት እንዳይመጣብን
 የተኛውን ድመት መቀስቀስ ይቅርብን ።
 እያለች ዘመዷን መክራና አስረድታ
 ይዛ ሐይቅ አሉ በግድ ጉትታ ።

ሥ ራ ።

አንደ ሐምሌ ሌሊት ጨለማውን ለብሶ ።
 በኖረበት ዘመን ድንቁርና ነግሶ ።

ግማሹ ተቀምጦ ግማሹ ሲሠራ
 እኩሉ ሲገብር የቀረው ሲከራ ።
 በደልና ግፍም ከባድ ሸክም ሆነው
 በደሀ ጫንቃ ላይ ሲኖሩ ተጭነው ።
 ይህን በመሰለ በጨለማ ዘመን
 ሠራተኛ ወድቆ ሰነፍ ሲመሰገን ።
 ትጥቅን አሳምሮ መልክን ግቅለጥለጥ
 አጀብ እያበዙ ጭፍሮቹን ግስሮጥ
 ፊት እያጠቆሩ ደሀን ግሽቆጥቆጥ ።
 ጠጥቶ ግዛጋት ጠግቦ መሰለቅ
 ተረትና ቧልታ ጨዋታ ማውቅ ።
 መላስ አንዳመጣ በድፍረት መናገር
 እንደ ሶስት ዓመት ልጅ ደርሶ መንቀበረር ።
 እኔ የገሌ ልጅ ብሎ መዛናት
 የምድረ በዳ አውሬ ገድሎ መቀበት
 ጅብዱ እየቆጠሩ ርከሮ መግባት ።
 ስሙያ ተቆጥሮ ከትልቅ ቁም ነገር
 ማፅረጉ ያገኙ ይሾሙበት ነበር ።
 ጳላ ግን ውሎ አድሮ ዘመን ሲተላለፍ
 ድንቁርና ሲያረጅ ሥልጣኑ ሲሸነፍ ።
 በስንፍና ሕመም ደሙ ተመርዘ
 በድንቁርና ሐብል እጁ ተገንዘ ።

ጊዜን እየፈጁ ሕይወትን መጨረስ
 ሞት መሆኑን አውቆት አእምሮው ሲመለስ ።
 በአርአያ ሥላሴ ለተፈጠረ ሰው
 ኃይል የሚሰጥና ክብሩን የሚያደሰው ።
 ትልቅ ዋጋ ያለው በውነት የሚከበር
 ፍሬ የሚፈጸሙ ከንድ መያ በቀር ።
 ሌላው ሁሉ ከንቱ መሆኑ ታወቀ
 እሱም በዚህ ዓለም እያንጸባረቀ
 ይኖራል ዘላለም እንደ ተደነቀ ።
 ከላም ነገር ሁሉ ዋጋው የበለጠ
 እስከ አጥፍራ ምድር ዓለምን ያጌጠ ።
 ለመሬት የሰጠ ውበትና ፀዳል
 ክብርና ማዕርጉ ከሁሉ ይበልጣል ።
 ያገኘውን ነገር በጁ ሲነካው
 ሁሉን ያለመልኩ መልክ የሚሰጠው ።
 በመሬት ያሳያል የጥበብ ታምር
 በልጦና አሸንፎ ከብር የሚኖር ።
 ሀብቱ ሁሉን በልጦ ከሁሉ ሲልቅ
 ትሕትና ነው እንጂ ከራት የማያውቅ ።
 በድን የነበረው የማይላወስ
 በሱ ነፍስ ዘርቶ የሚንቀሳቀስ ።
 ያደነዘዘውን ሕመመ ስንፍና
 ይመልስለታል ብርታትና ጤና ።

የሰፈረበትን አንቅፋት ጨለማ
 ያገናኛል። የብርሃኑን ግርማ ።
 ስሙ ምን ይባላል ብለህ ብትጠይቅ
 ሥራ የሚበለው መሆኑን እወቅ ።
 በለቅኔው ሞልቶ በገሩ ሲነዝ
 መነኩሱው በርክቶ መናገሱ ቢበዛ ።
 እልፍ አእላፍ ቢሆን ጎበዙ ሲጠራ
 ሀብታሙም ደሀውም ጥበብን ሊያፈራ
 ሁሉ እኩል ተዋርዶ ተክክል ካልሠራ ።
 መልካም ኑሮንና ሥልጣኔን ቢመጥ
 የወሀ ሽታ ነው መቸም አይገኙ ።

ንግሥት አግሪፒና ።

ንግሥት አግሪፒና የኔሮን እናት
 የተለየ ፍቅር ስላደረበት ።
 ልጁዋን አለመጠን ትወደው ነበር
 ብዙ ሊቃውንቶች ገብተው በምሥጢር ።
 ልጅሽ አንቺን ገድሎ ይነግሣል የሚሉ
 ክፉ ትንቢት አለ ተጠንቀቂ እያሉ ።
 ሲመክሯት ይህ ትንቢት አልመስል ቢላት
 ልጅ ይገገሥ እንጂ እኔ እንኳን ብሞት ።

ምንም ቀር አይለኝ እያለች ስትኖር
 የተባለው ነገር ሳይሆን እንዳይቀር።
 ንግሩም እንዲደርስ ንግሥት አግሪፒና
 በአይወት ቆይታ ልጇዋም አደገና።
 ለብቻ እንደለቡ ደልቶት እንዲኖር
 መንግሥቱን ከናቱ ቀምቶ ሊያስቀር።
 እሱዋንም ለመግደል ቀርፎ ሐሳብ አደርገው
 ከሎላልንቶቹ ጨካኝን ፈልገው።
 ሐድ እናቴን ግደል አለና ሰደደው
 የተላከው ሎሌ ንጉሡ እንዲወደው።
 ሰተት ብሎ ንብቶ ከንግሥቱዋ ቤት
 ፈሱዋን በዱላ አንዴ እንደመታት
 ያ ትንቢት መድርሱ ትዝ ስላላት።
 ራሴ ምን አጠፋ ሆዴን ምታው እንጅ
 ጸንሶ የወለደ ኔሮን ብሎ ልጅ።
 አለችው ይባላል ምስኪኒ ንግሥት
 እንደ እባብ በዱላ ተወግራ ስትሞት።

አንቲስቴኔ።

አንቲስቴኔ እሚባል የግሪክ ፈላስፋ
 እውቀቱ የረቀቀ ትምህርቱ የሰፋ።

ምግባራቸው ክፉ ስማቸው የጠፋ።
 የተጠሉ ሰዎች ሲያመሰግኑት
 በጆሮው ሰምቱዋቸው አዘነ በውነት።
 ሰው ሲያመሰግን አንዴት ታዝናለህ
 መመስገንም ክፉ ነወይ ትላለህ።
 ብለው ቢጠይቁት ትልቁ አንቲስቴኔ
 ዛሬ ምር ማዘን ይገባኛል እኔ።
 መመስገን መልካም ነው ምን ክፋት አለበት
 ነገር ግን በልቤ አሁን ያዘንኩበት።
 እኔም እንደነሱ አንድ ክፉ ሥራ
 አይተውኝ ይሆናል ምናልባት ስሠራ።
 እንጂ እኔህ ሰዎች ሌላ ምክንያት
 እኔን ለማመስገን የሚችሉበት
 ከወዴት አገኙ ብዬ በማለት
 ራሴን መልሼ ተጠራጠርኩት።
 አለና መለሰ ትልቁ ፈላስፋ
 ስለሚጠነቀቅ አመሉ እንዳይጠፋ።

ሊቀና ባልተኛ።

ማዕረግ አግኝቶ ከብሮ የሚኖር
 የንጉሥ አጫዋች አንድ ሰው ነበር

በዚያው በሱ ዘመን ደህይቶ በጭንቅ
 ተጉላልቶ የሚኖር ነበረ አንድ ሊቀ ።
 የንጉሡ አጫዋች ሊቁን ተናገረው
 በምን ምክንያት ነው ወደቀህ የምትኖረው ።
 እኔ እንኳን ማይምን ምንም የማላውቅ
 አስሩን ለፍልፊ ሰውን በማሳቅ ።
 ንጉሡ ወደውኝ ደልቶኝ እኖራለሁ
 ክብርና ማዕርግ ሀብትም አግኝቻለሁ ።
 ይህንን ሰምቶ ሊቁ መለሰ አንዲህ ሲል
 ጨዋታ የሚወድ አንተን ይመስል
 ንጉሥ ስላገኘህ እውነት ደልቶሃል ።
 እኔም እንደዚሁ እግዚአብሔር ቢፈቅድ
 እውቀት የሚፈልግ ጥበብ የሚወድ ።
 ንጉሥ አገኝና ለክብር እበቃለሁ
 አለዚያም ጊዜዬን እንዲሁ አገኛለሁ ።

አ ሪ ስ ቶ ት ።

አሪስቶት የሚባል ፈላስፋው መምህር
 ከሊቆች መካከል ቆሞ ሲያስተምር ።
 የወዳጅን ነገር ጠቅሶ ሲነግራቸው
 አንዲህ ሲል በምክሩ አስጠነቀቃቸው ።

ሰሙኝ ልንገራችሁ ወዳጆቼ ሆይ
 ምንም ወዳጅ የለ በዚህ ዓለም ላይ ።
 ለዚህ ላሪስቶት ለትልቁ ሊቀ
 ወዳጆችህ ያንተን እውቀት በመናቅ ።
 ሲያሙህ ሰማናቸው ብለው ቢነግሩት
 እንኳን ማማትና እሌለሁበት ።
 በደበድቡኝም አልቀየማቸው
 አሚታ አይገቡኝም ሲል መለሰላቸው ።
 እኛም አንድ አሪስቶት ምንም ባንሆን ሊቀ ።
 ይገባናል ዙጥር አሚታን መናቅ ።

ከፈላስፎች የተቀዱ ቃላት ።

አጣሁ በለጡኝ ስል ለገንዘብ ለክብር
 መማረሬ ቀርቶ ሕያው እግዚአብሔር ።
 እጅግ አርጎ ብዙ ደስ እያላት ነፍሴ
 ስምህን ዉት ማታ ይጠራል መላሴ
 ፈጠርኩህ ስላልከኝ በአርአያ ሥላሴ ።
 ጡላታን ካወቀ በውነት ሰውነቴ
 በፊት ላመስግንህ በስን ፍጥረቴ ።

።

ለሥጋ እንኳን ኑሮ አለው ብዙ ጣጣ
ሠርቶ እሚበላበት ሰው እንጀራ አያጣ ።
ደግሞ ነፍሴ በላይ እንዳትገለታ
ከሁኑ ጀምሮ ትገዛ ለጌታ ።

፡፡

የምድር ገጉሥ እንኳን ምሥጢር ያስጠብቃል
የሚያወራውም ሰው በብርቱ ይቀጣል ።
ሕያው ሥላሴማ ምሥጢሩ የሰፋ
ሲመራመሩበት ምንው አይከፋ ።

፡፡

የዚህ ዓለም ሰዎች ይቀበጥራሉ
የሰው ሥጋ መብላት እርም ነው እያሉ
እንግዲህ ወደፊት እንዳትታለሉ
የሰው ሥጋ ሆኗል መድኃኒት ለሁሉ ።

፡፡

ፀሐይ ብርሃንሽን የመልክሽን ፀዳል
ተመልክተው ሲያዩት በብዙ ማስተዋል
በጣም ይናፍቃል የፈጣሪሽ አምሳል ።

፡፡

ቆንጆ ጉበዝ ሀብታም አዋቂ ተብሎ
ያዳም ልጅ በመሬት እንደ አበባ በቅሎ ።
አንድ እንኳን ሳይታይ ከመካከል ተርፎ
ሁሉም ወዳቂ ነው እንደ አበባ ረገፎ ።

፡፡

ለሁሉ ጊዜ አለው ይላል ሰሎሞን
አጠይቀው ነበር በተገናኘን
ሞት የሚሞትበት ጊዜው መቼ ይሆን ።

፡፡

የበረዶ ፍሬ ናት የኛ ሕይወት
ደመና ከሰማይ የወረወራት ።
ሥጋ ከለበሰ ሰው ዓለም ላይ መጥቶ
በረዶም ከሕይወት ከደመና ወጥቶ
ወደ አፈር መግባቱ አይዘባም ከቶ ።

፡፡

ሰው ከናቱ ማሕጸን ሲወለድ ተረገዘ
በሞት ጉዳና ላይ ይጀምራል ጉዞ ።
ፊት ለፊት አያየው ትልቁን አደጋ
ልቡ ሲያራገፍግ ሕይወቱ ሲጠጋ ።
ሲያውቀው በመሞቱ በጣም ይጨነቃል
መሸሽ በማጣት ቆሞ ይጠብቃል ።

✱

አደን ከበረ ነገሠ ገነነ
ተቀጨ ደሽዩ ተሰዶ በነነ ።
አጣም በ ለጠገ ቸገረም ተመቶ
ሰው አመሰገነ አማ ጠላም ተቸ ።
ታደለ ዘበነ ተሾመ ታወቀ
ታረዘ ተጋዘ ተራበ ተናቀ ።

አንዱ ምን ጉድሎበት አንዱስ ምን ያተርፋል
ችግርና ተደላ ሁሉም እኩል ያልፋል
ሰው ሁሉ ትክክል ይሞታል ይረግፋል ።

✳

ለቡናውን ውስጠን ራሱ መርምሮ
ኃጢአቱን ክፋቱን በሐሳቡ ሰፍሮ ።
ይህንን ሁሉ ዓመጽ የሌለው መጠን
አድራጊና ሠፊው እሱ መሆኑን ።
ሕሊናው ተረድቶት ሲያስበው መንፈሱ
ምን ፍጡር ይገኛል የማታፍር ነፍሱ
መልሶስ የማይንቅ ራሱን በራሱ ።

✳

አዳምና ሔዋን በጠፉት ጥፋት
አምላክ አስወጣቸው ከምድረ ገነት ።
ሰው ረክሶ ቢገኝ እንደ እንሰሳ ሁሉ
ገሞራና ሰዶም እንደ ፅንጨት ከሰሉ ።
ኃጢአት በርክቶ መጠን ቢያጣ ክፋት
እግዚአብሔር በወሀ ዓለምን አጠፋት ።
ብዙዎቹ ነቢያት ሌት ተቀን ሳያርፉ
እስከ ጌታ ልደት ቃለ አብን ለፈፉ ።
አማኑኤል ወርዶ የሰው ሥጋ ለብሶ
ወንጌል አስተማረ አፊትን አድሶ ።

ይኸ ሁሉ ልፋት ሆነና በከንቱ
በኃጢአትም ሆነ በመጽ በክፋቱ
ብሶበታል እንጂ በትመለከቱ
ምንም አልተሻለው ሰው ከሰውነቱ ።

✳

ሰው በሥጋ በነፍስ ቆሞ በሕይወቱ
የሥጋን ደስታ ሲሆን ፍላጎቱ ።
ሊያገኘት አይችልም ከቶ ምን ቢሆን
ጨርሶ ካልጣለ የነፍሱን ወገን ።

✳

ሁለት ነገር አለው ሰው ሲኖር ባለም ላይ
መልካም አመልና አንድ ክፉ ጠባይ ።
የሁለቱም ሥልጣን እያደር ይስፋፋል
ሰውም በንዱ ለምቶ በንደኛው ይጠፋል ።

✳

ያለውን ማጥፋፋት ገብታ በማይሆነው
ሁሉን ቆሞ ማሳጣት ለሷ ቁም ነገር ነው ።
የምትሔድበትን ሳታውቀው ጨርሳ
ዕውሩዋን የምትርጥ እንዲያው በዳበሳ ።
ሳትፈራ ሳትሰጋ ሳታስተውል እስባ
እያቀንዘነዛት ገደል የምትገባ ።

አውቃላሁ ተላለች አውቀቷን በታትና
ክልፍልፍ ፅብድ ነች አመት ድንቁርና
የጥፋቷ ብዛት ልክ የለውምና ።

፡፡

ብረትና ሸግ ቢጋጩ አንድነት
ከመካከላቸው አይወጣም ጩኸት ።
ግን ብረት ለብረት አንድነት ቢግቱ
አርግጥ ነው ይገኛል ድምጥ ከሁለቱ ።
ደንቆርና አዋቂ አይስማሙም አሉ
አንደምን ይስማማ ሰው ያለመሰሉ ።

✳

ደግና ክፉውን አያደባለቀ
መንፈሱ ለይቶ ፍርድ ካላወቀ ።
ድካሙ ከሆነ ለጌጡ ለልብሱ
ልፋቱ ከሆነ እስኪሞላ ከርሱ ።
ካላቀረበለት ሕሊናው ወቀሰ
በምኑ ይበልጣል የሰው ልጅ ከአንስሳ ።

✳

አንዳንድ ሰው አለ መንፈሱ ደካማ
ደጋግመው ሰንገሩት ምንም የማይሰማ ።
ዘርዘረው ሰያህረዳት አዳምጦ ጨርሶ
ጥያቄ ያመጣል እስር ተመልሶ ።

የአውቀቱ መደንዘዝ ያሰናዋል ከቶ
ውሥጡን የሚሰራጭ በደም ሥሩ ሞልቶ
ቀዝቃዛ ወሀ ነው ደም መሆኑ ቀርቶ ።

✳

ገንዘብን ሰብስቦ የሚሰከትለት
የብረት ሰጥን ነው ሀብት የተመለሰት
ከፍተው እንዳይወስዱ ቁልፉ የጠፋበት
ሀብቱም የሚገኘው የተሰበረ ለት ።

✳

ድካሙ ምኞቱ ሐሳቡ መንፈሱ
ልብና ሃይማኖት እምነትና ነፍሱ ።
ከተቀላቀሉ ከገንዘቡ ጋራ
ፍቅር በሰው ልጅ ላይ ሰውም አይጠራ ።

✳

የተግረ ሆኖ አውቀቱን የማይገልጥ
በለጠጋ ሆኖ ለደሀ የማይሰጥ ።
ደሀ ሆኖ መሥራት የሚጠላ ልቡ
ሶስት ፍሬ ቢሰጥ ለምንም አይረብ ።

፡፡

ደሀ ሆኖ አመሉ ቁም ነገር ያለበት
በንክ ፍት ይመስላል የተፈረመበት
ምን ሞጋ በይኖረው የሚጠቀሙበት ።

ትልቅ ሰው ተብሎ ምግባሩ ካልጠዳ
ስመ ቢስ ከሆነ አመለ ወራዳ።
ወርቅ አንባር ይመስላል ቁሻሻና አፈር
ጥራጊ ጉድፍ ላይ ወደቆ የሚኖር።

፡፡

ብዙዎቹ ተወልደው ከድህነት ቦታ
በኋላም አግኝተው ይሆኑና ጌታ
ቶሎ ይረሱታል የወቱን ለማታ።
እየተሳናቸው መለስ ብሎ ማየት
ማለዳ ሲነሡ የወጡበትን ቤት።

፡፡

አንዳይነጋ አንዳይመሽ ብልህነት ተገኝቶ
ጊዜውን መከልከል አንዳይቻል ከቶ።
አንዲሁም ባለም ላይ አለ ብዙ ነገር
በዚያም ቢሉት በዚህ መሆኑ የማይቀር።

፡፡

ደስታና ኃዘን ውርጭና ፀሐይ
ሆነው ይመጣሉ በሰውነት ላይ።
ሰው ደስ ባለው ጊዜ ኃዘኑን ይረሳል
ኃዘንም ሲያገኘው መጨነቅ ያበዛል።
አስቦ ሁለቱም አላፊ መሆኑን
ሲከፋው ደስታን ደስ ሲለው ኃዘኑን።

አስቦ በመጠን ሁሉን የወሰነ
ብልህ ሰው ይበላል የተመሰገን።

፡፡

የሰው ገላ ለብስን ሥጋን የመሰለ
ፍል ወሀ ሲነከው ቶሎ እየበሰለ።
አንዴት ነጋም ጠባም ይጠጧል እሳት
አንዶ እሚቀቅል አልኮል የሚሉት።
ተገዢ ነውና ሰው ሁሉ ላመሉ
ሰከራም ሲሰማኝ ይለኛል ወይ ቺሉ።

፡፡

መጠጥና ሴቶች የዋሉበት ሥፍራ
ብዙ ሰው የፊጅ መሆኑ ነው ቄራ።
የገባው ሰው ሁሉ እንደ ከብት ተነድቶ
አንዱም ሳይመለስ ቀረ ተበላሽቶ።

፡፡

ከተንኩል አካሄድ ልቡናህ የጠራ
በማንም ላይ ቢሆን ክፉ የማትሠራ
መሆንህን አውቀኸው ሕሊናህ ሲከራ።
ያልደረስክበት ሰው እንዲያው በክፋት
ሊበድልህ ቢሻ በጠላትነት።
ለአንደዚህ ያለ ጠብ መጨነቅህ ቀርቶ
ሕሊናህ ይታደስ በደስታ ሞልቶ።

ያላንዳች ምክንያት የተነሣው ዲና
ከግዜር ትልቅ ጸጋ ሊያሰጥህ ነውና።

✱

ዓመጽና ወንጀል ዓድማም ሆነ ሴራ
ማንም ሰው አላየኝ ብለህ ስትሠራ።
ለማቅረብ የሚችል ክስና ወቀሰ
አንድሺ ምስክር መኖሩን አትርሳ።

።

ቢያስቀምጥ ቢያስለቀስ ቢገርምም ደስ ቢያሰኝ
ማነኛውም ይሁን አዲስ ነገር ሲገኝ።
ዕጹብ ድንቅ እያለ ከዳር እስከ ዳር
ከጥንት የመጣ ነው ያለም መሸበር።
ኋላ ግን ውሎ አድርጎ ከርሞ በመስገብት
ተረሰቶ ይቀራል ሁሉም እንደዘበት።

።

ጋራጣና አሸሚጣጭ አንድ ነው በሕርያቸው
የሚያልፈውን ሁሉ በመበጨቃቸው።
ጋራጣስ በጭቆም ያስቀራል በጥሰ
አሸሚጣጭ ክፉ ነው ይስተላል ነክሶ።

።

አጥፍቶ አሰዳቢ ሞሽቶ የሚረታ
ሰብር የሚያስከፍል ቀብጦ የሚያስመታ።

ተግቶ የሚያስቅ ተሳድቦ እሚቆጣ
ተበድሮ አስከፋይ ስርቆ የሚያሳጣ።
አስቀደሞ አኩራፊ አስለቀሶ አዛኝ
በድሎ የሚከስ ቀምቶ ተለማኝ።
የሚታዘዝለት ሰው ሁሉ እንደ ሎሌ
አለ በያለበት አንዳንድ አፊ ጮሌ።

ጢስ ሳይኖረው አሳት ብቻውን አይነድም
እንዲያው ያለ ጥቅም ሰው አይዋደድም።
ሰውን ሰው ሲወደው አንድ ጥቅም አለው
መሠረት አድርጎ የሚከታተለው።

።

ደስታና ግዝን ተስፋና ፍራት
የሰውን ልጅ ዕድሜ ይዘው ያላበት
እየቆረረጡ ተከፋፈሏት።

።

ገና ነው እያሉ ከልሸፋፈሉት
እንደምን ያዩታል ሞትን ፊት ለፊት።

።

ሕይወት እንደ አራስ ልጅ ዕድሜዋን በትገፋ
አወዛውዙኝ ባይ ነኝ እስክታንቀላፋ።

።

ሲከተል ይኖራል ነገር ሸሺውን
አሽከር በለቤቱን ጠፊም አጥፊውን ።

✽

ራብ በህል ያልፋል ጊዜ በተረት
ጭንቅ በሳቅ ይረካል ፍቅርም በወረት ።

✽

ሐሳቡን ስመመን ወስዶ እየመለሰው
ቆይቶ ይነቃል የተታለለ ሰው ።

✽

ስንፍናን የዘራ ችጋርን ዓጨዶ
ሲታረድ ይስቃል ዋዛን የወደደ ።

✽

እጅግ በሸመግል ዓለም ምን በያረጀ
ይወዳል ጨዋታ እንደ ሕፃን ልጅ ።

ቢሰረር ቢቆጠር ቢገመት ቢለካ
እምዬ ውለታሽ አያልቅም ወይ ለካ ።

✽

እየተደረበ ሁለት ሰው በንድ አካል
አንደበቱ ሲምል ልቡናው ይከዳል ።

✽

ገንዘብ ሠርገኝ ነው ሰው ሲያቀርብ ሰብስቦ
ድንኳን ግን ሲያርቅ ይመስላል ተሰቦ ።

✽

ትምህርት ከልጩም በተፈጥሮ እውቀቱ
ሕፃን ልጅ ይሆናል ሰው ከነሽቦቱ ።

✽

በልቶ ማንቀላፋት ጠጥቶ መስከር
የሥራ ፈት ሙያ የሰነፍ ምግባር ።

✽

ከሐቻምናም አምና ከምናውም ዘንድር
እያስጠላኝ ሐደ የዘሀ ዓለም ኑሮ ።

✽

የእግዚአብሔርን መኖር የሚከድ መንፈስ
ደን ያለ ሽፍታ ነው አዋጅ ለማፍረስ ።

✽

እሙን ወዳጅ የለም በሕርይን የመሰለ ።
ይኖራል እስከ ሞት እንደተከተለ ።

✽

አይገኝም ከቶ ቢፈልጉ ዘሮ
መስማት ከማይፈልግ የባሰ ደንቆሮ ።

✽

ቢቂስልም ይደናል የተደበደበ
መላስ ግን ይኖራል እንዳንገበገበ ።

✽

የሰው ነገር በገዛቱ በሆዴ ውሥጥ ጥላ
ምን እንስሳ ልዋጥ ለቅጥ የሚበላ ።

✱

አገጣ ሲያምርበት አውቀት በትሕትና
ኩራት አስጠየፈ ለብሶ ድንቁርና ።

✱

በሰው ልጅ ላይ ሳለ የቅናት በሽታ
ላንዱ ጎዘጉ ነው ያንደኛው ደስታ ።

✱

ፈላስፋው ሲመክር አደራ ብሏል
በምትሠራው ነገር ቀስ ብለህ ቸኩል ።

✱

ማዕርግ ለማግኘት ባለብዙ ክብር
በፊት ያስፈልጋል ተንቆ መኖር ።

✱

ምን ውብ ነገር ቢሆን ከማድነቅ በፊት
ይገባል ጭራሹን ቀድሞ መመልከት

✱

የደሥታና የጎዘን ቅልቅልነት ።

ማን ሊያውቀው ይችላል
ያለምን ነገር

በጣም ይቸግራል ።
በህሊን መናገር ።

ሰው ባለው ጉልበቱ ።
የለፋበት ሥራ ።

ይቀርና ስንቱ ።
ፍሬ ሳያፈራ ።

ተስፋውም ተቆርጦ ።
ጎዘን ሲጫነው ።

መጥናናትን መርጦ ።
ቢንቅ መልካም ነው ።

ልቡን በማጠንከር ።
መንፈሱ ሲጥናና ።

ተረስቶ የማይቀር ።
ጎዘን የለምና ።

ለቅሶና ደስታ ።
ሳቅና ጎዘን ።

ያልተለዩ መንታ ።
በሆኑበት ቀን ።

ታየች ልትሰወር ።
ዓለም ተሻገጉርጉራ ።

የማይመረመር
ምሥጢር ልታፈራ ።

ደስታና ጎዘን ።
እየቀላቀልኩ ።

ልቤን ብዙ ዘመን ።
ስመግበው ኖርኩ ።

ከፋኝም ደስ አለኝ ።
ብዬ ለመመለስ ።

መለየት አቅቶኝ ።
እስኪ ሳነኝ ድረስ ።

ዓለም ሌባ ሆና ።
ፍጥረቱ አታላይ ።

በክፋት ጉዳና ።
ተስማሙበት ወይ?

ዓለም በዚህ መንገድ ።
ወደ ጽልመት ጥላ ።

በፍጥነት ስትሔድ ።
ዓየነው በመላ ።

አምራ አንደ ሠርገኛ ።
ለብሳ እየታዩች ።
ሲቀርቧት ለቅሶኛ ።
ሆኖ ተገኘች ።

ምን አገኘሽ ብሎ ።
ለሚጠይቃት ።
ዓይኒ ከከብ መሰሎ ።
እንባዋም ውበት ።

እንባ እያፈሰሰች ።
እንደ ዕሬት መራራ ።
ዓለም ታለቅሳለች ።
በሠራችው ሥራ ።

ስስቅ ታለቅሳለች ።
ምንው ማለታችሁ ።
አይቸልም ትላለች ።
መለየት ዓይኖችሁ ።

ዓለምን መውቀሱ ።
ይቅርብን ተነቅሏል ።
ሰው ሲስቅ ማልቀሱ ።
መሆኑ ተጽፏል ።

ሁለት መላጠች ።

ሁለት በራ ሰዎች ሲያልፉ በጉዳና
ዕቃ መሬት ወደቆ ብልጭ ሲል ዓይኖ ።
ተሸቀዳድመው ሔደው ከቦታው ሲደርሱ
ተፎካከሩበት ሁለቱም ሊያነሱ ።
በኋላም ተማትተው በጥሬ በጡጫ
አንደኛው ነጠቀ በጉልበቱ ብልጫ ።

አገላበጠና ቢመለከት ፈጥኖ
ዕቃውን አገኘው ማበጠሪያ ሆኖ ።
እስኪ ሁላችሁም በሉ ፍረዱት
እሱ ራሱ በራ ጠጉር የለበት ።
ሮጦ ተማትቶ ቀምቶ ቢያመጣ
ምን ያደርግለታል ሚዶ ለመላጣ ።
ሰዎች ይፋጃሉ አስበው ሳይፈረዱ
የተጣሉበትን ጥቅሙን ሳይረዱ ።
ከመጣላት በፊት ከመቀያየም
የነገሩን ፍሬ መረዳት መልካም ።

ለጸሐፊዎችና ለፈላስፎች ምሥጋና ።

የትምህርቱ እርሻ እጅግ በጣም ሰፊ
ሁዳዳ መጽሐፍ ነው ገበሬውም ጻፈ ።
ሐሳብ ከሚባለው ከትልቅ ጉተራ
ጠዕር እጅ ሆኖ ጨብጦ አየዘራ ።
የቀለሙም ፍሬ አብቦ እያፈራ
ለምልሞ ተገኘ ይህ መልካም አዝመራ ።
እንዲህ ያለ አዝመራ እውነትም ትልቅ
ቢመረት ቢመረት ሰብሉ የማያልቅ ።

ሼክስፒር፣ ሔን፣ ገት፣ ላፎንቴን ሞሊዬር
 እነ ሺክቶር ሂጎ፣ ፊኔሎ፣ ቦድሌር።
 እነ ሆሚር ኤዘፕ፣ ኮርኔይ ራሱን
 ቦማርሼና ኮፔ ባሎ ላማርቴን።
 ይህ መልካም አዝመራ እንዲገኝ ሲያግዙ
 ተግተው አለድካም ሠርተዋል በብዙ።
 ድካም ከማያውቁት ወደ ጎብዞቹ
 እንመለስ ደግሞ ወደ ፊላስፎቹ።
 ፕላቶና ዲዎገፔን፣ ሶሎና ሶክራት
 ፕላታርክና ፓስካል፣ ባኮና ዴስካርት።
 ሹልቴርና ሩሶ፣ ዜና ሄራክሊት
 አንቴስቴኔ አሪስቶት፣ እነ ዲሞክሪት።
 ያም ሳይቀር ያም ሳይቀር እናንተ ሁላችሁ
 ትጉህ ሠራተኞች የማይታክታችሁ።
 የሰው ልጅን መንፈስ ሁዳድ አድርጋችሁ
 ማሰብ በሚባለው ዶማ ቆፍራችሁ
 ፍልስፍና እሚባል ወይን የተከላችሁ።
 ወይናችሁ አፍርቶ መደቡ ተስፋፋ
 ብዙ ሰው እሾቱን አየበለ ፋፋ።
 ብዙውም ደረቁን ጠጅ ግር እየሰከረ
 የሰማይ የምድሩን እየቀበጠረ
 የሆነ ያልሆነ ነገር ተናገረ።

ለቀመሰው ሁሉ ጥንትም ሆነ ዛሬ
 ጣዕሙ ይናገራል የወይናችሁ ፍሬ
 ጠድቆ መገኘቱን ከመልካም ገበሬ።
 ሁል ጊዜም ይልማ እንጂ መደቡ ይስፋፋ
 ይህ መልካም ወይናችሁ ብዙ ሰው ያለፋ
 ጠባቂ በማጣት አደራ እንዳይጠፋ።

ለአመጪታችን ምስጋና

ሰላም ላንቺ ይሁን ድንገል ማርያም
 ሞልቶበሻልና ጸጋ በፍጹም
 እግዚር ከንቺ ጋራ አለ ዘለዓለም።
 ትበልጫለሽ አንቺ ከሴቶቹ ሁሉ
 የሆድሽም ፍሬ ኢየሱስ በሙሉ።
 የተባረከ ነው በምድር በሰማይ።
 ቆድስት ያምላክ እናት አመጡ ሆይ።
 ሁል ጊዜ ልጅሽን ለምኒልን ለኛ
 ለኃጢአተኞቹ ለሌሊን መዳኛ።
 በሞታችን ጊዜም ገሀነም ወራጅ
 ከመሆን ሰውሪን ሁኚን አማላጅ።

ያዳም ልጆች ቤዛ
 የኢየሱስ እናት።
 የገነት መዓዛ።
 የሙታን እምነት።

ያዳም ልጅ ሲሸበር።
 ትውልዱ ሊጠፋ።
 መና ሆኖ እንዳይቀር።
 አንቺ ሁኚው ተስፋ።

ታሪክሽ ማማሩ ።
 አንቸ የንጋት ከከብ ።
 ዝናውና ክብሩ ።
 ተሰምቶ አይጠገብ ።
 ማዕበል ተነሥቶ ።
 ዓለም ሲናወጥ ።
 ሽብር በርክቶ ።
 ፍጡር ሲረወጥ ።
 እጅሽን ዘርጊልኝ ።
 አንቺ ሀኚኝ ተስፋ ።
 ሞት እንዳያገኘኝ ።
 ጨርሼ እንዳልጠፋ ።
 የለመነሽ በእውነት ።
 እምነቱ እየጠና ።
 ሰውነቱን መቀዎናት ።
 አይነከውምና ።

እግዚር ላገራችን ።
 ቃል ኪዳን ሲገባ ።
 ለኢትዮጵያ እናታችን ።
 ሆንሻት በልደረባ ።
 ክፉ ቀን ሲመጣ ።
 መዓት እየዘራ ።
 ከሰዓቱ ቁጣ ።
 ሰውሪያት አደራ ።
 የሃይማኖት ፀዳል ።
 የሰማይ ንግሥት ።
 የርኅራኄ አምሳል ።
 የዓለም መድኃኒት
 ጠላት በመጣ ቀን ።
 ደግሞ እንዳትጠቃ ።
 ቆመሽ ከሷ ወገን
 ሁኝላት ጠበቃ ።

ተፈጸመ ።

ድርሰት ።
 አንድ አምላክ
 የሰው ሐሳብ
 ዓለምና ጊዜ
 የሰው ዕድል
 የሰው ጠባይ
 የግራኞች ፍርድ
 አባት ልጅ አሀያ
 ደግነትና ክፋት
 ምሥጢርና ወራ
 በዓመጽ የመጣ ገንዘብ
 የሀብት ትዕቢት
 የክፋት ተጋብአነት
 ሁለት ወንድማማቾች
 ጥበብ
 ሰውና ታሪክ
 ሕይወት እንቅልፍ ነቸ
 ባልና ሚስት
 አንበሳና ጦጣ

ገጽ ።
 2
 3
 16
 18
 19
 26
 28
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40

አውቀትና ክፋት	፶፬
አይጥና ድመት	፶፫
ሥራ	፶፬
ንግሥት አግራፒና	፶፯
አንጉስቴኔ	፶፰
ሊቀና ባልተኛ	፶፱
አሪስቶት	፳
ከፈላስፎች የተቀዱ ቃላት	፳፩
የደስታና የሀዘን ቅልቅልነት	፳፪
ሁለት መላጦች	፳፫
ለጸሐፊዎችና ለፈላስፎች ምሥጋና	፳፯
ለአመቤታችን ምሥጋና	፳፱

